

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til statsministeren og forsvarsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om planerne for Christiania »normalisering« set i lyset af regeringens tanker om frihed?«

Af Villy Søvndal (SF), Anne Baastrup (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 9/10 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg skal her gøre opmærksom på, at eventuelle afstemninger om forslag til vedtagelse vil blive afholdt tirsdag den 25. november 2003.

Begrundelse

Villy Søvndal (SF):

Vi skal nu diskutere Christiania. Regeringen har efter SF's opfattelse lagt op til en helt unødigt og helt uforståelig konfrontatorisk linje med den hensigt at nedlægge Christiania, som vi kender det.

Ved regeringens tiltræden holdt statsministeren en tale om frihedens århundrede, jeg synes en smuk tale, som bare står i voldsom modstrid med regeringens konstante bestræbelser på at strømline, på at ensrette og på at indsnævre friheden i samfundet.

SF har valgt denne forespørgselsdebat for at sikre, at vi får en ordentlig offentlig debat om regeringens planer om at nedlægge Christiania, men også for at spørge regeringen, hvorfor man har valgt den konfrontationslinje, og for at bede regeringen og støttepartiet om at genoverveje det overgreb, regeringen har planlagt.

Sagen er, at regeringen har forsøgt at tegne et helt entydigt negativt billede af Christiania, som er uden balance i forhold til virkeligheden. Vel er der problemer i Christiania; det er kun få steder på jorden, hvor Utopia eksisterer.

Sagen er, at Christiania er en meget sammensat bydel, der siden Christianialoven i 1989 under den daværende borgerlige regering har eksisteret fuldt lovligt på området.

Vi håber derfor, at debatten i dag kommer til at tegne det virkelige billede af Christiania, at Christiania er fantastisk mange ting: et eksperiment med mange forskellige demokratiformer; en bydel med stor rummelighed også for mennesker med store sociale problemer; en bydel

med meget stor social og aldersmæssig mangfoldighed; en bydel, der summer af iværksættelse med over 80 virksomheder; en bydel bestående af spændende byfornyede boliger sammen med boliger af ringe kvalitet; frihedsidealer, der må gøre indtryk på ethvert liberalt tænkende menneske; en af Danmarks største turistattraktioner – og et meget omfattende hashmarked.

Efter SF's opfattelse er det et problem, at hashhandelen på Christiania har nået det omfang, den har, men jeg vil advare imod den kortslutning, at havde man ikke hashhandelen på Christiania, så var der ikke hashhandel i København – i så fald ville det formentlig være den eneste storby i Europa.

Men at det skulle være en begrundelse for at nedlægge Christiania forekommer helt ude af proportioner. Det er da også vores håb, at regeringen i dag erkender det og viser storhed til at tegne det mere afbalancerede billede.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen ønsker en normalisering af Christianiaområdet. Jeg vil gerne understrege, at normalisering ikke betyder, at så skal beboerne gøres normale. Normalisering betyder ikke, at alle skal være ens, eller at alle skal bo eller leve på samme måde. Men normalisering betyder, at landets love også skal gælde for Christiania, at den åbenlyse hashhandel skal væk, og at det skal være muligt at udøve normal politiaktivitet på området.

Kl. 14.40

I forespørgslen bliver der spurgt til denne normalisering set i lyset af regeringens tanker om frihed. Til det vil jeg gerne sige, at frihed handler om, at mennesker kan leve deres liv på den måde, de selv vælger. Frihed handler om, at samfundet har plads til mangfoldighed og forskellighed, og at den enkelte har de bedst tænkelige muligheder for at udfolde sine evner og talenter. Frihed handler også om, at der skal være plads til, skal vi sige, de skæve eksistenser.

Men det er samtidig vigtigt at understrege, at friheden har nogle fælles rammer, de fælles rammer, som landets love udgør. Frihed er muligheder for alle. Frihed er ikke, at nogle få skal have særlige rettigheder og privilegier. Frihed er ikke friheden til at sælge hash eller friheden til at bygge på fredede fæstningsanlæg – tværtimod – og det er derfor særloven for Christiania skal

væk, og derfor den åbenlyse hashhandel skal væk.

Særloven for Christiania har sat store dele af landets love ud af kraft på Christianiaområdet. Når særloven bliver fjernet, så vil det bl.a. betyde, at naturbeskyttelsesloven igen skal gælde på Christianiaområdet, så det enestående fortidsminde, som Christianshavns Vold udgør, igen bliver beskyttet af loven. Christianhavns Vold skal altså ikke være en byggegrund. Det vil også betyde, at bygge Lovgivning, Lovgivning om bygningsfredning og plan Lovgivning igen skal gælde på området.

Regeringens mål er ikke en rydning af hele Christiania, men målet er en normalisering og en udvikling af området, udvikling til at være en bæredygtig bydel i København.

Man må da spørge: Hvorfor skulle der ikke kunne findes plads til meget af den mangfoldighed og den rummelighed, som Christiania repræsenterer inden for lovens og samfundets rammer?

Vi ved jo alle sammen, at der foregår åbenlys hashhandel på Christiania, og jeg vil gerne understrege, så det ikke er til at misforstå, at Pusher Street skal ryddes for hashhandel, og det vil den blive. Det har beboerne på Christiania ikke selv formået, og det kan man på sin vis også godt have forståelse for, for det er og bliver en politiopgave.

Men til gengæld vil jeg godt sige med adresse til beboerne på Christiania: Regeringen forventer klart, at der fra de retskafne beboeres side vil blive bakket op om rydningen af Pusher Street, når den bliver gennemført. Det vil regeringen opfatte som et klart signal om, at man på Christiania accepterer, at landets love også må gælde på Christianiaområdet.

For at sammenfatte det: Regeringens holdning er meget klar. Vi skal have et samfund, hvor der er plads og frihed til forskellighed, til at indrette sig, som man vil, men det må altså ske på vilkår, at landets love gælder ens for alle. Det kan ikke være sådan, at man er nidkær i kontrollen af nogle mennesker, som lever, om jeg så må sige, et normalt liv, og så ser man gennem fingre med, at der foregår kriminalitet på Christiania. Det er ikke frihed.

Frihed er, at der er plads til, at man kan leve i forskellighed, men inden for de rammer, som loven sætter ens for alle borgere i samfundet, og det er det, der er vores mål med normaliseringen af Christiania.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Regeringen fremlagde den 6. maj i år en redegørelse om Christiania, der fastslog, at lovliggørelsesprocessen efter 14 år med en særlov for området ikke under den nuværende Christianiaordning har haft den fornødne, tilstrækkelige fremdrift både med hensyn til lovliggørelse, åbning af området mod det øvrige København og udnyttelsen af områdets enestående kvaliteter.

Kl. 14.45

Regeringen præsenterede derfor en ny politik, der skal skabe grundlag for en helhedsplan, for en normalisering og en videreudvikling af Christianiaområdet. Til at fremkomme med forslag til en samlet plan, der kan realisere målsætningen, har regeringen i maj i år nedsat Christianiaudvalget, som har deltagelse fra en række ministerier og fra Københavns Kommune. Udvalget skal tilvejebringe forslag til en helheds- og handlingsplan for områdets udvikling, og jeg har noteret mig, at udvalget har tilrettelagt sin arbejdsproces med betydelig åbenhed.

For det første: Der er udskrevet en åben, offentlig idékonkurrence, hvor alle kan deltage, et oplæg til den konkurrence synes jeg enhver nu burde læse, også hr. Søvnald, hvis ikke han har gjort det forinden.

For det andet: Udvalget har løbende haft dialog med forskellige grupper med tilknytning til og interesse for Christiania, bl.a. nabogrupperne Christianshavns Lokalforsamling, Christianias Naboer og Akademiraadet, der alle har haft lejlighed til at fremkomme med ideer, holdninger og meninger over for udvalget.

For det tredje: Der er gennemført interviewundersøgelse blandt beboere og naboer.

For det fjerde: Der har været et antal invitationer til Christiania om at mødes med udvalget, hvilket Christiania har afslået. Udvalget derimod har nu i oktober på invitation fra en kulturförening på Christiania deltaget i et arrange- ment derude.

For det femte: Udvalget har oprettet en hjemmeside, hvor materiale om idékonkurrencen og henvendelser til og svar fra udvalget bliver offentligtgjort.

Jeg synes, udvalget har valgt en arbejdsform, der giver alle mulighed for at fremkomme med deres holdninger og bidrag. Regeringen ønsker også en åben debat her i Folketinget til foråret, når Christianiaudvalget er fremkommet med sit forslag til en helhedsplan, og hvor regeringen har annonceret en ændring af den nuværende Christianialov.

Der er i den forbindelse nogle helt overordnede problemstillinger, som regeringen lægger vægt på at der skal findes afbalancerede løsninger på. Det historiske voldanlæg skal sikres og oprettes, og alt ikkebevaringsværdigt byggeri på voldene skal væk, således at fortidsmindet kan komme til sin ret. Der skal med andre ord findes en løsning på, hvordan vi respekterer fortidsmindet og samtidig kan lade befolkningen benytte voldområdet rekreativt.

Der skal arbejdes hen mod en højere grad af åbenhed og funktionelt samspil med det øvrige Christianshavn, således at der skabes en bedre sammenhæng med resten af byen.

Regeringen ønsker helt overordnet set et åbent og rekreativt område med plads til historie og nutid, til beboelse og erhverv, kultur og modkultur, forskellighed og almindelighed til gavn for hele København, og ikke mindst ønsker regeringen, at også denne del af Danmark reguleres, som statsministeren sagde, af landets almindelige samfundsregler.

Men uanset hvad udvalgsarbejdet og siden hen regeringens helhedsplan vil bringe, så er der én ting, der står fast: Pusher Street har ikke nogen plads i regeringens planer for området. Som statsministeren nævnte, vil Pusher Street blive ryddet for hashhandel. Planlægningen og tidspunktet for rydningen har regeringen overladt til politiet. Vi er sikre på, at opgaven bliver håndteret yderst professionelt.

Justitsministeren har i anledning af forespørgslen bedt mig give følgende status for politiets intensiverede indsats mod den omfattende åbenlyse hashhandel på området:

Som et led i gennemførelsen af regeringens nye Christianspolitik blev den politimæssige indsats i relation til Christiania drøftet med Københavns Politi. Indsatsen mod den åbenlyse hashhandel er på den baggrund gennem det seneste halve år intensiveret, og den intensiverede indsats vil blive fortsat frem mod rydningen af Pusher Street, ophøret af den åbenlyse hashhandel og en normalisering af de politimæssige aktiviteter i området.

Den styrkede politiindsats er beskrevet i den redegørelse om Christiania, som regeringen fremlagde i maj. Helt kortfattet kan det siges, at den mere langsigtede politimæssige indsats selvsagt vil blive tilpasset og planlagt på baggrund af den helhedsplan og den tids- og handlingsplan, der fremlægges for normaliseringen af området, at elementerne i den intensiverede politiindsats frem mod normalisering bl.a. er

mere målrettede aktioner på grundlag af det efterforsknings- og efterretningsmæssige billede samt større aktioner, hvor politiet mere massivt går ind, herunder som et led i normaliseringen med henblik på den egentlige fjernelse af Pusher Street.

Hertil kommer indsatser i Christianias nær-område rettet mod bl.a. hashkøbere samt trafik- og parkeringsproblemer i relation til Christiania. Det er rystende at forestille sig, at beboere i den pæne del af Christiania dårlig tør sende deres børn på gaden af angst for, at de bliver antastet af hashhandlere og lignende kriminelle elementer.

Kl. 14.50

Der er tale om en ny politimæssig strategi i forhold til Christiania. Hvis jeg kort skal sætte nogle tal på status for indsatsen i det første halvår, efter at regeringen fremlagde sin redegørelse, så kan jeg give følgende oplysninger, som er indhentet fra Københavns Politi:

Der er gennemført 326 aktioner i relation til Christiania, hvor flere er gennemført samtidig, og således at de er indgået som elementer i større operationer mod området. Mere end 5.700 biler er blevet kontrolleret, over 1.500 personer er blevet visiteret, og omkring 300 ransagninger er blevet gennemført.

Der har været over 850 sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, 7 sager omfattet af straffelovens § 191 om den grove narkotikakriminalitet, næsten 1.300 færdselslovsager, godt 1.100 sager om parkeringsafgift, og omkring 100 personer er blevet anholdt.

Så kan jeg tilføje, at der på dette halve år er beslagnet over 695 kg hash og næsten 1,6 mio. kr. eller mere end det, der tilsammen blev beslagnet i årene fra 1998 til 2001, og også mere end halvanden gang så stor en hashmængde, som der blev beslagnet i 2002, hvor der ellers blev udført en betydelig politimæssig indsats i området på grund af det forstærkede beredskab i anledning af EU-formandskabet.

Som sagt vil den intensiverede politimæssige indsats blive fortsat frem mod en rydning af Pusher Street. Tidspunktet for det afgøres af Københavns Politi.

Forhandling

Villy Søvnal (SF):

Tak til henholdsvis statsministeren og forsvarsministeren for redegørelserne, som begge un-

derstregede, at det, der var ønsket her, ikke var at gøre op med Christiania som sådan, men alene at kigge på hashhandelen og på muligheder for at føre politiopgaverne ud i livet. Det er klart.

Forsvarsministeren understregede også i sin redegørelse lysten til åbenhed, som jo også statsministeren tidligere har givet udtryk for er en af hans store passioner.

Det synes jeg rækker til den første stribe spørgsmål: Hvis nu det er rigtigt, at regeringen er optaget af en åben proces, hvordan kan det så være, at man har lavet et Christianiaudvalg, hvor de 870 mennesker, der bebor området, er lukket ude? Er det ikke underligt? Er der andre tilfælde i landet, hvor man planlægger for et område uden at bede dem, der bebor området, om at være med i planlægningen?

Det andet undrende spørgsmål er: Hvis det er rigtigt, at det er hashhandelen og den manglende mulighed for politiaktioner, der er hoveddrivkraften for regeringen, hvordan kan det så være, at det er Finansministeriet, der sidder for bordenden af Christianiaudvalget? Er det ikke underligt? Er det dem, der ved mest? Er det Finansministeriet, der ved mest om hashhandel? Er det sådan ekspert på politiaktioner? Jeg troede, det var Justitsministeriet, der vidste noget om politiaktioner, og som i øvrigt måske også har den største viden om hashhandel. Er det ikke en underlig konstruktion, hvis argumenterne skal tages for gode varer?

Ellers synes jeg, at det i både forsvarsministerens og statsministerens redegørelse er voldsomt skuffende, at det er så svært for de to herrer at kvittere for nogle af de positive ting, der foregår på Christiania. Jeg synes, det er underlig enøjet og ensidigt og fuldstændig uden balance, at man slet ikke kan sige noget pænt om et område, der er i stand til at håndtere nogle sociale problemer, som andre bydele ikke er i stand til at håndtere; som er Danmarks næststørste turistattraktion; som indeholder en række virksomheder, hvor folk ernærer sig ved almindeligt arbejde; som har byfornyset med meget stort initiativ og meget flot resultat i øvrigt, og det er en af grundene til, at folk gerne vil ud og se det. Hvorfor er det helt umuligt for regeringens ministre bare antydningvis at kvittere for den del af det? Det er jo med til at tegne det fuldstændig enøjede billede, som trækker op til en konfrontatorisk linje, som vi i SF synes er meget lidt gennemtænkt.

Hvordan kan det i øvrigt være, at man ikke i langt højere grad også inddrager områdets beboere? Ikke alene de, der bebor Christiania, men også naboerne har været optaget af, at de gerne ser Christiania bevaret, ligesom i øvrigt en opinionsmåling siger, at Danmarks befolkning som sådan synes, at Christiania skal bevares.

Kl. 14.55

Hvorfor er det fuldstændig umuligt for regeringens repræsentanter at komme med den afbalancerede redegørelse? Det er jo klart, at når vi igen oplever, hvor umuligt det er at komme med den afbalancerede redegørelse, må man jo tro på, at regeringen også i det her spørgsmål vil noget andet end det, man siger man vil.

Jeg tror selv, at når Finansministeriet er sat for bordenden, er det, fordi man lugter rigtig mange penge, fordi her er rigtig mange penge. Finansministeriet arbejder med finanser, og når man har givet Finansministeriet formandskabet, er det, fordi man godt vil realisere nogle af de formuer, der er i Christiania. Det synes jeg at man langt klarere skulle stå frem og sige, så vi ved, hvad det er, vi slås om; altså sige, at det er det, der er hensigten, at nu skal der tjenes penge, og nu skal Christiania bebygges som det øvrige København.

Derved falder alle statsministerens besværgelser om frihed og sådan noget også til jorden, for det er der ikke meget frihed i. Der er ikke meget frihed i at sige, at man vil det af én grund og så udelade den virkelige grund til det, man er i færd med. Jeg synes heller ikke, at der er meget vilje til at ville erkende en rummelighed, som er langt større end i de bydele, vi i øvrigt kender.

På den måde synes jeg, at regeringens besvarelse var meget skuffende. Jeg synes, det er ærgerligt, at regeringen lægger op til den her helt unødige konfrontation i en periode, hvor man holder dem helt uden for, som kunne være med til at forme fremtiden for det område, hvor de bor. Det er nu engang regeringens valg, men jeg vil godt love, at den vej kommer regeringen til at gå alene. Det bliver uden SF's deltagelse.

(Kort bemærkning):

Ulrik Kragh (V):

At hr. Villy Søvnald i sit ordførerindlæg har svært ved at kende forskel på, hvad der er frihed under lovlige vilkår og frihed under ulovlige vilkår, kommer sådan set ikke bag på mig, når vi taler Christiania.

Det, som får mig til at tage en kort bemærkning til hr. Villy Søvnald, er bemærkningerne

om lukkethed. Der synes jeg, at hr. Villy Søvndal gør vært uden regning, når man ser den redegørelse, regeringen fremkom med den 6. maj, hvor der bl.a. står, at helhedsplanen skal udarbejdes med hensyn til de værdier, som dele af Christianiaområdet repræsenterer. Det nedsatte udvalg eller en arbejdsgruppe nedsat af udvalget kan afholde drøftelser med repræsentanterne for beboerne på Christianiaområdet.

Ligeledes står der i kommissoriet, som udvalget arbejder efter, at helhedsplanen skal udarbejdes med skyldig hensyn til de værdier, som dele af området repræsenterer.

Er det lukkethed og et udtryk for, at man ikke ønsker at inddrage de berørte beboere på Christiania? Det synes jeg ikke at det er.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det synes jeg at det er. Jeg ved jo, at hr. Ulrik Kragh ud over at sidde i Folketinget er byrådsmedlem i Horsens. Jeg vil godt spørge: Har Horsens byråd nogen sinde gået ud i et område, hvor der bor 800 mennesker, og sagt, at nu kommer vi udefra og tilrettelægger, hvordan områdets fremtid skal være? Der bor godt nok 800 mennesker, hvoraf hovedparten er pæne borgere, der passer deres arbejde, men det her skal de ikke blandes ind i det, det ordner vi nemlig. Jeg spørger bare hr. Ulrik Kragh, om han kan nævne bare ét tilfælde, hvor beboerne i Horsens ikke er med, når der skal planlægges. Jeg vil gerne høre om det.

Når det er lukket, er det jo, fordi folk, der bor et område, ikke skal være med til at bestemme et udvalg, der skal bestemme områdets fremtid. Det er da en besynderlig konstruktion.

Hvis hr. Ulrik Kragh yderligere skulle være i tvivl om lukkethed, har vi jo sloges meget for at få et notat frem, som kammeradvokaten har lavet, hvor han har beskrevet, hvem der skal have værdiforøgelserne på Christiania. Det har vi haft et voldsomt besvær med og et voldsomt trækkeri for at få notatet. Jeg har forstået nu, at det kommer om 14 dage.

Men jeg må spørge hr. Ulrik Kragh: Hvorfor det hemmelighedskræmmeri? Vi er jo ikke i krig, eller er vi? Er det en måde at behandle borgere i et samfund på, at de oplysninger, som staten sidder inde med, og som omfatter dem, må de ikke selv blive bekendt med? Er åbenhed bare noget, man besynger ved helt uforpligtende lejligheder, men hver gang det bliver konkret, lukker man i?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er dagsordenen jo vedrørende Christiania og ikke vedrørende en ellers udmærket by, Horsens, men jeg kan i hvert fald sige, at vi ikke har områder som Christiania i Horsens, tværtimod er det en skøn by.

Kl. 15.00

Med hensyn til de spørgsmål, der også var fra hr. Villy Søvndal om, at man ligesom skulle plastre området til med betonbyggeri – det var sådan nogenlunde den stemning, jeg kom i, da jeg hørte det – så synes jeg jo netop, at det, statsministeren klart definerede i sin redegørelse, var, at det gamle voldanlæg er bevaringsværdigt, og at det ikke skal udsættes for byggeri.

Der er jo med den lokalplan, som hele tiden har været gældende for Christiania, en plan for, hvor der kan være boliger, og en plan for, hvad der skal være rekreativt. Det, jeg vil spørge hr. Villy Søvndal om, er, om ikke SF synes, det er værdigt, at vi bevarer de bevaringsværdige fæstningsanlæg på voldene, og at vi sørger for, at de steder, hvor der er beboelse, bliver det gode boliger.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg er helt enig i, at Horsens er en skøn by, og derfor vil jeg sådan udvide mit spørgsmål til at dreje sig om provinsbyer i cirka den størrelsesorden, som Horsens er i.

Tror hr. Ulrik Kragh ikke, at hvis man havde det tilsvarende antal intense politiraziaer i en halvstor dansk provinsby, ville man kunne opnå nogle resultater, der ville være sammenlignelige med dem, vi nu har fået læst op fra en erklæring fra Justitsministeriet? Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at protestere kraftigt imod, at vi skal høre den herfra og ikke har haft lejlighed til at forholde os til den, inden vi skulle have denne debat.

Formanden:

Nu er det jo altså spørgsmål til hr. Villy Søvndal, der stilles, og ikke til hr. Ulrik Kragh. Så er det hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil gerne lige starte med at være lidt postulerende. Det lød, som om hr. Villy Søvndal mente, at den borgerlige regering og bl.a. også Dansk Folkeparti ville være meget tilfredse, hvis hash-

handelen i Pusher Street blev stoppet, og så var den potte ude. Det var sådan set det eneste formål. Jeg tror næppe, at man kan tolke det sådan.

Jeg vil spørge hr. Villy Søvnald: Den model, som hr. Villy Søvnald mener et samfund skal eksistere og fungere efter, er måske, at hvis blot hashhandelen på Christiania er væk, så gør det ingenting, at politiet den ene gang efter den anden finder alle mulige andre former for stoffer, våben, penge og tyvegods derude. Vil det være acceptabelt for SF, og mener SF, at blot hashhandelen er væk, så fungerer Christiania som et normalt, pænt og roligt samfund?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Først til hr. Ulrik Kragh: Horsens er en smuk by, det er jeg enig i, jeg bor ikke så langt derfra, men det var ikke det, der var mit spørgsmål. Mit spørgsmål var: Sker det nogen sinde, at man planlægger et byområde hen over hovedet på borgerne og siger: I holder jer væk, det her planlægger vi? Er der kendte eksempler på det? Jeg kender dem ikke.

Jeg har selv en fortid som byrådsmedlem. Sådan noget gjorde vi aldrig, og havde vi gjort det, var folk blevet meget vrede. Hvorfor skal Christiania bydes det, som ingen andre bliver budt, nemlig at man planlægger fuldstændig hen over hovedet på dem? Hvorfor må de ikke blive inddraget? Det er kun i krig, man laver den type hemmelig fremrykning, som man er i færd med nu.

Hvorfor er det Finansministeriet, der står i spidsen? Hr. Ulrik Kragh siger, at der ikke er store penge i det her. Men hvis det er rigtigt, at det er hashhandelen, at det er politiet, der er problemet, hvilken forstand har Finansministeriet så på dét? Hvorfor har man så ikke sat Justitsministeriet for bordenden? Jeg begriber det simpelt hen ikke. Og derfor er det nærliggende at forestille sig, at nogle har forestillinger om meget store penge i denne her sammenhæng, og så er det jo naturligt at sætte Finansministeriet for bordenden.

Så til hr. Per Dalgaard, som nævner de store fund af stoffer: Jeg vil godt bede hr. Per Dalgaard komme herop og dokumentere det, for jeg har læst politirapporterne. Jeg har ikke læst de sidste, for dem har forsvarsministeren beholdt sig retten til at have, men jeg har læst dem fra de første kvartaler i år, og der er ikke hårde stoffer på Christiania.

Jeg er ked af, at man bliver ved med at gentage en usandhed, og derfor vil jeg godt bede hr. Per Dalgaard komme herop og dokumentere, i hvilket omfang der er fundet hårde stoffer, og hvad der er fundet. Jeg er med på, at der er fundet hash, det er jo indlysende, men når hr. Per Dalgaard er med at til frembære myten om, at der er hårde stoffer på Christiania, så kom herop og dokumenter det.

Kl. 15.05

Formanden:

Så er det hr. Ulrik Kragh for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu har hr. Villy Søvnald det jo med at sætte sine egne forudsætninger op og forsøge at mistænkeliggøre andres holdninger. Og når det er sådan, at hr. Villy Søvnald forsøger at få det til at se ud, som om christianitterne ikke har været indbudt til noget som helst, vil jeg spørge hr. Villy Søvnald, om han ikke synes, det virker underligt, at christianitterne konsekvent har sagt, at de ikke ønsker at deltage, når det er sådan, at de bliver indbudt. Det er først i nogle enkelte situationer her til sidst, at de har sagt: O.k., der kunne måske godt være et formål med at deltage.

Det, som jeg synes hr. Villy Søvnald burde være med til at fremme, er jo netop en dialog, hvor christianitterne holdt op med at barrikadere sig og i stedet for gav sig til at søge indflydelse på, hvordan vi kan få et nyt Christiania, som har lagt kriminaliteten bag sig.

Jeg håber jo, at retorikken fra hr. Villy Søvnald offentligt og alle vegne for eftertiden er: Tag nu gå ind i et konstruktivt samarbejde med regeringens Christianiaudvalg, således at vi kan få en god løsning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Ulrik Kragh undlod at svare på, om han havde eksempler på fra den by, hvor han sidder i byrådet, at man planlagde for et område uden beboernes medvirken. Det forstår jeg godt. Jeg tager det bare som en anerkendelse af, at hr. Ulrik Kragh er enig i, at sådan gør man ingen andre steder, og at han derfor undlod at svare.

Så siger hr. Ulrik Kragh, at han slet ikke forstår, at Christiania ikke siger ja til invitationen. Må jeg godt spørge: Er christianitterne blevet inviteret til at deltage i Christianiaudvalget? Det

vil jeg også godt have forsvarsministerens svar på, for det er helt nyt for mig, at Christiania skulle være inviteret. De har nemlig bedt om at komme med og har fået afslag på det. Men jeg forstår, at jeg er forkert orienteret. Det vil jeg godt høre forsvarsministerens svar på: Er christianitterne blevet inviteret til at sidde med i Christianiaudvalget, ja eller nej?

Så til hr. Ulrik Kragh, der siger, at jeg burde være med til at fremme en dialog. Ja, men om hvad? Hvad er det, jeg skal være med til at fremme en dialog om i en situation, hvor regeringen nægter dem, det vedrører, at deltage i et udvalg, i en situation, hvor vi ikke kan få de oplysninger, som kammeradvokaten har fået, uden et længere slagsmål? Så får vi dem i øvrigt måske om 14 dage, har jeg forstået. Hvorfor alt det hemmelighedskræmmeri, hvis hensigten er dialog og ikke konfrontation? Hvis det er sådan, hr. Ulrik Kragh opfører sig i Horsens som byrådsmedlem over for borgergrupper, kan jeg godt forstå, at Venstre er et meget lille parti i Horsens.

Formanden:

Så er det hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

Nu er Venstre jo kun fire gange så stort som SF i Horsens, så det er interessant nok.

Nå, til dagsordenen. Folketinget debatterede Christiania den 9. april 2002, og ved den anledning fandt Folketinget bred enighed om en vedtagelse, der gav Christiania en chance for at gribe i egen barm. Det brede flertal fastslog, at hvis Christiania skulle bevare sin særstilling i det danske samfund, var det nødvendigt, at Christiania stoppede de aktiviteter, der påvirkede det omkringliggende samfund negativt.

Der blev stillet fire hovedkrav til christianitterne, såfremt de ønskede at fastholde deres særlov. For det første skulle Christiania stoppe den åbenlyse handel fra Pusher Street. For det andet skulle Christiania arbejde aktivt for, at politiet kunne få almindelige arbejdsvilkår, således at det ikke var nødvendigt at stille med 30 politifolk ved hver politiaktion. For det tredje skulle Christiania løse sine parkeringsproblemer på Christiania i stedet for at belaste Christianshavn med biler fra den såkaldte bilfri by. Og for det fjerde skulle Christiania rydde fysisk op i bygningsmassen, således at lokalplanens intentioner for delområdet til beboelse og delområder til rekreative områder og arealer blev overholdt.

Det blev klart tilkendegivet fra et flertal i Folketinget, at såfremt Christiania ikke formåede at vise store fremskridt på de fire områder i løbet af 1 år, så ville christianitterne diskvalificere sig selv til det særlige lovgivningsgrundlag, der findes for Christiania.

I foråret 2003 måtte vi konstatere, at Christiania stadig var et område med massiv hashhandel. Politirapporterne viste konfiskation af flere hundrede kilo hash, tusindvis af joints, hundredetusindvis af kroner og diverse skarpladte våben. Dette kan så yderligere dokumenteres med det, forsvarsministeren nævnte i sin redegørelse.

Politiet kunne stadig væk ikke passe sit arbejde uden at skulle stille med over 30 mand. Parkeringsforholdene var ikke løst. Det eneste, der faktisk var sket forbedringer på, var oprydning i bygningsmasse, om end det foregår i et noget trægt tempo.

Kl. 15.10

Regeringen fremlagde derefter i maj måned 2003 en redegørelse om problemerne på Christiania. Efter denne redegørelse var konklusionen fra Venstre klokkeklar: Christiania havde diskvalificeret sig selv til det særlige lovgivningsgrundlag. Påvirkningerne på det omkringliggende samfund er uacceptable, og samfundet er nødt til at gribe ind, således vi kan få kriminaliteten stoppet.

Løsningen skulle findes med omtanke og ikke med bulldozer. Derfor skulle der laves en helhedsplan, som ikke blot bekæmpede kriminaliteten, men som også skabte rammer, der kunne løfte Christiania ud af den negative spiral, der skaber nye kriminelle.

Med dette som baggrund nedsatte regeringen Christianiaudvalget, hvis opgave er at udarbejde en helheds- og handlingsplan, der beskriver, hvordan regeringen i samarbejde med Københavns Kommune og beboerne på Christiania kan ændre Christiania fra en bydel hærget af misbrugsproblemer, kriminalitet og manglende respekt for politiet til en åben, grøn og aktiv bydel med bedre fysiske rammer, herunder blandt beboelse, let erhverv og aktivt kulturliv. Alt så et nyt Christiania uden hash og uden behov for særlig opmærksomhed fra politiet.

Samtidig med Christianiaudvalgets etablering iværksatte regeringen en øget politiindsats for at dæmpe problemerne, indtil helhedsplanen kommer på plads.

SF forsøger med dagens forespørgsel at prikke lidt til regeringens frisind. Der spørges til, hvordan ønsket om normalisering hænger sam-

men med de liberale ord om menneskers frihed og ret til forskellighed.

Til det er der kun at svare: Venstre har intet imod de positive elementer, der er skabt af christianitterne på Christiania. Det sociale netværk, det aktive kultur- og foreningsliv, de spændende restauranter og cafeer og de små virksomheder, der er unikke for landsbyen på Christianshavn, er alt sammen positive ting, som jeg håber at vi kan løfte med over i det nye Christiania.

Ligeledes er det med ca. halvdelen af christianitterne, som står uden for de kriminelle aktiviteter med hashhandel, som passer hver sit og lever op til Christianialoven fra 1989, inklusive lokalplan og rammeplan. Dem har Venstre intet at udsætte på, og hvis de ønsker at deltage aktivt i udformningen af det ny Christiania, skal de være velkomne.

Christianitterne er også velkomne til at etablere deres eget økonomiske kollektiv som det eksisterende med christianitternes fælleskasse. Det skal bare ikke være for hashpenge. Og christianitterne må finde sig i, at der efter gennemførelsen af en normalisering også skal betales husleje til ejerne af det ny Christiania.

Det er altså ikke, fordi Venstre skal blande sig i, hvordan mennesker indretter deres liv. Der er frihed til forskellighed, men vi skal blande os, når det påvirker samfundet negativt, og når det går ud over loven.

Derfor skal vi fra Venstres side takke de to ministre for deres redegørelse, og jeg vil gerne på vegne af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager regeringens redegørelse om arbejdet i relation til en normalisering af Christianiaområdet til efterretning og opfordrer regeringen til at fastholde den forøgede politiindsats frem mod en egentlig rydning af Pusher Street og en normalisering af det politimæssige arbejde på Christiania.

Idet Folketinget konstaterer, at regeringen agter at fremsætte forslag til ændring af Christianialoven i Folketingets forårssamling 2004, skal Folketinget opfordre regeringen til, som anført i det nedsatte Christianiaudvalgs kommissorium, at fremlægge en helheds- og handlingsplan for Christianiaområdet. Denne skal danne grundlag dels for Folketingets behandling af lovforslaget, dels for den fremtidige planlæg-

ning med inddragelse af Københavns Kommune.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 28).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se *foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er utroligt med det nysprog, som vi har oplevet siden valget. Nu bliver der talt meget om normalisering, men samtidig slipper det alligevel lidt ud under hr. Ulrik Kraghs tale, kunne man høre, at det, der er meningen, er, at man vil løfte nogle ting fra Christiania over i det ny Christiania.

Men hvad er det ny Christiania? Hvad er en normalisering på regeringens præmisser, hvis det ikke er, at regeringen rydder det væk, som regeringen ikke bryder sig om, og kun accepterer det, som regeringen kan lide, og dermed optræder som smagsdommere?

Kl. 15.15

Så vil jeg også gerne høre noget om hele grundlaget for diskussionen. Hr. Ulrik Kragh opfordrer Christiania til at indgå i et konstruktivt samarbejde, men det er lidt svært at indgå i et samarbejde, når man ikke kan få de oplysninger, der er nødvendige, ligesom det er svært som medlem af Folketinget og svært for dem, der eventuelt skal sidde og lave ny lovgivning, at forholde sig til det, når vi ikke kan få det materiale, der bliver udarbejdet. Hvad er baggrunden for, at vi ikke har kunnet få offentliggjort notatet fra kammeradvokaten?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er klart en kendt metode til at få lov til at gøre noget meget vidtgående at komme med nogle beskyldninger, som er meget vidtgående. Hr. Ulrik Kragh sagde i sin tale, at det var den halvdel af christianitterne, der står uden for hashhandelen. Det vil jeg bare bede hr. Ulrik Kragh om at bekræfte at han sagde.

Hermed har hr. Ulrik Kragh beskyldt 435 mennesker, som bor på Christiania, for at handle med hash. Jeg vil godt spørge: Hvad er det for en undersøgelse, hr. Ulrik Kragh henviser til? Hvad er det for en dokumentation, han har? Hvad er det for en grovhed i øvrigt over for de

mennesker? Jeg ved nemlig, at hr. Ulrik Kragh ikke har nogen som helst adkomst til det.

Derfor: Vil hr. Ulrik Kragh godt komme herop og sige undskyld og beklage, at han fuldstændig uretmæssigt kom til at fortale sig og beskyldte nogle mennesker, der bor et bestemt sted, for noget, han absolut ingen adkomst har til at beskyldte dem for?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det var lidt det samme, men jeg kan jo bede hr. Ulrik Kragh om at udvide undskyldningen til også at omfatte en indrømmelse af, at de undersøgelser, vi faktisk har fået som svar på skriftlige spørgsmål, om politiets indsats på Christiania igennem de fire kvartaler forrige og sidste år og det første kvartal i år – oven i købet nu garneret med nogle nye tal, som vi jo ikke har set før – er der vældig mange myter i. Vi har nemlig fået afdækket, at en del af de såkaldt ulovlige våben er redskaber, der bruges til at skære hashklumperne op i mindre stykker. De er ikke tænkt som våben, men er et arbejdsredskab, i øvrigt i en business, som jeg da godt vil benytte lejligheden til at tage klar afstand fra.

Jeg vil også bede hr. Ulrik Kragh om at bekræfte, at hr. Ulrik Kragh også hørte forsvarsministeren oplæse i redegørelsen fra Justitsministeriet, at i den lange, lange redegørelse over forskellige ulovligheder var der syv tilfælde af overtrædelse af den hårde narkoparagraf 191.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til fru Line Barfod: Hvad er det ny Christiania? Jeg håber, at vi sammen kan finde en ambitiøs målsætning om, at det ny Christiania er et Christiania uden kriminalitet og uden hashhandel, og hvor christianitterne får mulighed for at udvikle deres bydel, således at vi kan få et godt boligområde og nogle rekreative arealer til gavn for christianshavnerne og København. Det kunne være en god ambition.

Hvad er baggrunden for, at man ikke kan få et notat fra kammeradvokaten? Jeg har heller ikke set noget notat fra kammeradvokaten, men jeg kan sige, at det forholder sig således, at christianitterne har bedt deres advokater om at lave en række juridiske scenarier over, hvordan og hvorledes christianitternes retsstilling er. Hvis det er sådan, at kammeradvokaten er i gang med at lave en vurdering af det, så synes jeg, at kammeradvokaten skal have ret til at lave de

vurderinger færdige, før de bliver fremlagt for offentligheden. Det synes jeg faktisk er meget rimeligt, og det har jeg ikke noget imod.

Med hensyn til hr. Villy Søvnalds spørgsmål: Jeg sagde, at ca. halvdelen af dem, der bor på Christiania, ikke har noget udestående med lovgivningen. Dermed ikke være sagt, at resten har det, men jeg sagde, at ca. halvdelen ikke har. Det sagde jeg i sammenhæng med, at vi skal tage hensyn til dem, der har overholdt Christianialoven, rammeaftalerne, lokalplanernes intentioner, og som i det hele taget været gode lovlydige borgere i forhold til det lovgivningsgrundlag, der er i dag. De skal inddrages, dem skal der tages hensyn til i forhold til, hvordan vi får skabt et nyt Christiania. Der skal ikke være nogen slinger i det.

Kl. 15.20

Med hensyn til det at inddrage christianitterne: Jeg ved ikke, om man kan beskyldte hr. Villy Søvnald for at være tonedøv eller politisk døv, men hr. Villy Søvnald hørte ikke, hvad jeg sagde, dengang jeg havde en kort bemærkning til hr. Villy Søvnald, hvor jeg faktisk på baggrund af regeringens redegørelse gjorde opmærksom på, hvordan Christianiaudvalget skal inddrage christianitterne i arbejdet, ikke som medlemmer af udvalget, men via underudvalg og via høringsprocesser.

Til hr. Poul Qvist Jørgensen kan jeg sige, at der i hvert fald er fundet skarpladte våben på Christiania, og det synes jeg er skræmmende i sig selv.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har et spørgsmål til hr. Ulrik Kragh i forbindelse med det forslag til vedtagelse, man fremsætter her, hvor man opfordrer regeringen til at fastholde den forøgede politiindsats og opfordrer regeringen til at fremlægge en helheds- og handlingsplan. Altså må det være en dyb kritik af regeringens arbejde, der bliver fremsat af partiet Venstres ordfører.

Har hr. Ulrik Kragh en viden om, at regeringen har slækket på den beslutning, som dette Folketing traf den 9. april 2002, hvori præcis disse ting står? Den fremgik jo af den redegørelse, der blev fremlagt af forsvarsministeren i begyndelsen af maj måned 2003, at der var god fremdrift i hele den beslutning, der var truffet, og i det arbejde, der pågik.

Retter hr. Ulrik Kragh en alvorlig kritik mod regeringen? Slækker regeringen på det arbejde,

den selv har iværksat? Og løber Venstre fra vedtagelsen fra april måned 2002 og den redegørelse, der blev fremlagt her i Tinget i maj måned 2003?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Ulrik Kragh siger, at ambitionen er et Christiania uden kriminalitet, og at det er det, man skal have.

Nu kan man selvfølgelig have mange ambitioner, men hvis man vil til at sige, at i hvert eneste boligområde i Danmark, hvor der foregår kriminalitet, skal vi til at lave massiv politiindsats og rydninger osv. for at fjerne kriminaliteten, vil jeg sige, at så får vi nok at lave. Så ved vi godt, hvad alle milliarderne, der er i statskassen, skal bruges til, for vi skal have ganske meget politi, hvis vi skal have ethvert boligområde ryddet for kriminalitet.

Betyder det så også, at Hellerup skal normaliseres, når der bliver fundet hash deroppe i betydeligt omfang, som det er sket? Skal vi så også til at sige, at beboerne i Hellerup ikke skal have nogen indflydelse på, hvordan deres boligområde ser ud, og at vi skal have et nyt Hellerup? Eller hvad er det, der gør, at man mener, at vi skal have et nyt Christiania?

Og så igen: Kan hr. Ulrik Kragh bekræfte, at kammeradvokaten har udarbejdet et juridisk notat om christianitternes rettigheder, som christianitterne og andre ikke har kunnet få lov til at se?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Ulrik Kragh, som jeg forstod var på tilbagetog i forhold til beskyldningen om, at den ene halvdel af Christiania beskæftiger sig med hashsalg. Det synes jeg er glædeligt.

Jeg vil så spørge videre: Forestiller hr. Ulrik Kragh sig, at der bliver røget mere hash, mindre hash eller en uændret mængde hash i København, den dag Christiania ikke længere eksisterer i sin nuværende form? Det må være meget let at svare på, også gerne med inddragelse af erfaringer fra udenlandske byer, der ikke har et Christiania og Pusher Street eller sådan noget. Bliver der røget mere, bliver der røget mindre, eller bliver der røget præcis det samme?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg tror, vi skal starte bagfra: Der bliver røget mindre. Det er ikke, fordi jeg har den illusion, at vi kan standse forbruget af hash, fordi vi får standset salget i Pusher Street, men fordi salget i Pusher Street foregår lige så åbenlyst, som når man sælger pølser ved en pølsevojn eller bolsjer i en bolsjebutik.

Når det er sådan, at unge mennesker kommer på Christiania og ser, hvordan det foregår i Pusher Street, så kan jeg godt forstå, hvis de unge mennesker siger: Hvor galt kan det her egentlig være; når samfundet accepterer, at åbenlyse ulovligheder foregår på den måde, hvor galt kan det egentlig være? Derfor vil en lukning af Pusher Street medføre, at der er nogle, der ikke bliver introduceret til hashmiljøet, som via Pusher Street bliver introduceret til hashmiljøet i dag.

Kl. 15.25

Det er sådan set også et svar til fru Line Barfod, for når fru Line Barfod siger, at der også er kriminelle områder andre steder i Danmark, så ja, det er der. Jeg har ikke den illusion, at vi fjerner al kriminalitet. Jeg sagde også i min ordførertale, at politiet skulle have almindelige arbejdsvilkår. Men den massive kriminalitet, der foregår på Christiania, skaber utryghed i hele lokalområdet på Christianshavn, og det er fuldstændig utilstedeligt, at der kan sidde folketingspolitikere, som forsvarer det.

Jeg kender ikke indholdet af et eventuelt kammeradvokatsnotat, og jeg vil da også sige, at hvis det er sådan, at kammeradvokaten har behov for i 14 dage at færdiggøre sine overvejelser, så venter jeg gerne på dem frem for at få noget ud, som ingen kan forholde sig til om vil blive det endelige resultat.

Til hr. Per Kaalund: Nej, jeg har fuld tillid til regeringen. Jeg havde også de overvejelser, som har ført til regeringens redegørelse, som har ført til den øgede politiindsats, som forsvarsministeren redegjorde for på vegne af justitsministeren. Jeg har fuld tillid til, at det går godt, og det er derfor, at vi nu påskønner det og siger i vores forslag til vedtagelse, at det er godt, og at man skal fortsætte det.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg synes immer væk, at det er grove beskyldninger mod regeringen, som hr. Ulrik Kragh rejser. At man skal opfordre til at fortsætte noget, som hr. Ulrik Kragh mener er i god gænge – det

er dog lidt fantastisk at skulle have det til vedtagelse her i Folketinget. Nu blev ordet opfordre ændret til påskønne, nu påskønner man det, regeringen er i gang med.

I virkeligheden er det jo en komplet overflødig vedtagelse, der lægges frem her i dag. Hvis partiet Venstre ønsker – hvad vi gør – at fastholde beslutningerne fra den 9. april 2002, og den redegørelse, vi tog til efterretning i maj 2003, så er der jo ikke grund til andet end at konstatere det og tage det til efterretning. Så er der jo ikke grund til nogen nye opfordringer. Agter regeringen at slække på indsatsen, siden den skal opfordres til at fortsætte?

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Uanset om man kender notatet fra kammeradvokaten eller ej, hvad jeg heller ikke gør, så er det vel åbenlyst, at det må handle om jura. Jeg ved ikke, hvad kammeradvokaten ellers skulle skrive et notat om. Og jeg synes sådan set, det ville være ret godt for debatten her, hvis vi havde haft et notat om, hvad christianitternes rettigheder egentlig er.

Det må da være ret afgørende også for Venstre, når Venstre skal beslutte, hvad man mener, at man har en viden om, hvad christianitternes rettigheder egentlig er, hvad de juridiske handlemuligheder overhovedet er for Venstre, når man ønsker at fjerne det, der er i dag, og opbygge et eller andet utopia af et nyt Christiania.

Og så bare for at det ikke skal stå uimodsagt: Jeg har ikke hørt nogen, der har forsvaret åbenlyst hashhandel. Sådan set har vi jo tværtimod fra Enhedslistens side fremsat forslag om, at vi skal have statskontrolleret salg af cannabis, netop for at få orden på tingene.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Lidt usædvanligt beder jeg om ordet nu, for at jeg måske derved kan fremme debatten og aflive nogle forskellige myter, der rejses.

Må jeg først sige til hr. Villy Søvndal: Det tværministerielle udvalg, regeringen har nedsat, hvilket er sket utallige gange tidligere i andre regeringers tid, har en afdelingschef fra Finansministeriet som formand, så hr. Søvndal behøver såmænd ikke at undre sig over, at det ikke er en

fra Justitsministeriet. Det er heller ikke en fra Forsvarsministeriet.

Men begge ministerier er naturligvis medlemmer af det tværministerielle udvalg, ligesom Kulturministeriet er det og ligesom Økonomiministeriet er det. Prøv engang at lade være at mistænkeliggøre alverdens dispositioner, men hav en lidt mere objektiv tilgang til tingene. Det ville klæde, og det ville fremme debattens saglighed. Så meget om det.

Der er ikke tale om, at regeringen skal tjene på området på Christiania. Hvordan skulle vi overhovedet gøre os de overvejelser på nuværende tidspunkt? Det kan vi jo slet ikke vide noget om. Vi kan heller ikke engang vide noget om, om det kommer til at koste regeringen penge at normalisere det område. Det smukkeste område, vi har i København, ligger rædselsfuldt hen. Utallige af områderne derude kan man ikke byde offentligheden længere, og derfor skal det laves om.

Så spørger både fru Line Barfod og hr. Villy Søvndal: Hvorfor kan vi ikke få det her notat fra kammeradvokaten at se? Der må være noget mystisk i det.

Kl. 15.30

Nu er det jo altså sådan, at enhver regering har lov til at bede om sagkyndige udtalelser af den ene eller den anden art – jeg tror da, at de, der har juridisk embedseksamen, ved det – herunder udtalelser fra kammeradvokaten om juridiske spørgsmål.

Det er det, regeringen gør. Disse udtalelser er ikke omfattet af offentlighedsloven. Det kan man læse i § 2, 2. pkt. Det, man gør i regeringen, er naturligvis at indhente nogle sagkyndige udtalelser. De er fortrolige, og hvis i øvrigt hr. Villy Søvndal og andre partier går så stærkt op i, hvorfor man ikke kan få det, så kan jeg berolige med, at kammeradvokaten nu afgiver et notat i anledning af de juridiske synspunkter, Christianias beboere gennem deres advokater har givet udtryk for. Det notat er under udarbejdelse, og det får man.

Lad mig så sige, at nu har jeg ikke erindring om, at hr. Villy Søvndal nogen sinde har været medlem af Skatteudvalget, men det har hans partifælle hr. Aage Frandsen. Jeg har heller ikke nogen klar erindring om, hvorvidt hr. Poul Qvist Jørgensen har været medlem af Skatteudvalget.

Men hvis man har, så skulle man prøve bare at se et andet eksempel fra den tidligere regeringens tid på, hvordan man forholder sig til udtal-

lenser fra kammeradvokaten. Det kan man læse, hvis man ser nogle spørgsmål, der er stillet til den daværende skatteminister, Stavad, i øvrigt af mig selv, f.eks. spørgsmål nr. S 599, hvor der kom svar den 6. december 2002, og spørgsmål nr. S 1938.

Det drejede sig om, at utallige mennesker blev sagsøgt i forbindelse med nogle anpartssager. Disse sagsøgte personer, for hvem det drejede sig om væsentlige økonomiske forhold, ønskede at få udleveret et notat, som kammeradvokaten havde givet til den daværende skatteminister om den juridiske retsstilling inden for det her skatteretlige område. Svaret var, og nu læser jeg så op fra skatteminister Stavads svar på spørgsmål nr. S 2141 – svaret er afgivet den 5. april 2000, og her står:

»Ministeriet finder, at det er af væsentlig betydning, at de udtalelser og vurderinger, der udveksles mellem myndigheder og kammeradvokaten, skal ske i fuld fortrolighed, uden at offentligheden, herunder modparterne, har adgang til disse vurderinger. Af samme grund kommer det ikke på tale at gøre brug af meroffentlighedsprincippet«, som jo er omtalt i § 10 i offentlighedsloven.

Så meget om hemmelighedskræmmeriet, og yderligere bemærkninger om det behøver vi ikke at bruge hinandens tid på efter min mening. Sådan er juraaen strikket sammen, og det fastholder regeringen, men vi giver Christianias juridiske rådgivere den service at bede kammeradvokaten vurdere det, de har fremført. Det får de et notat om. Så meget om det.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Nu var jeg selvfølgelig lidt i tvivl om, hvordan forretningsordenen er, når ministeren går ind midt i debatten, men jeg kan forstå, at det nu er tilladeligt at stille spørgsmål. Så derfor vil jeg stille to spørgsmål.

Hørte jeg virkelig rigtigt, når forsvarsministeren i sin omtale af Christiania og visse områder af Christiania sagde: »Dette rædselsfulde ...«? Kan vi gøre os håb om, at vi nogen sinde får et tydeligere eksempel på smagsdommeri end denne udtalelse?

Man taler så meget om disse pragtfulde volde derude. Altså helt ærligt, de af os, som repræsenterer nogle partier, der har nogle år på bagen, det gælder Venstre og Det Konservative Folkeparti og Socialdemokraterne, hvad har vi ikke ødelagt af kilometer af volde? Hvor ligger Tivoli

henne? Det ligger på det gamle voldareal. Hvor ligger Hovedbanen? Den ligger på det gamle voldareal. Bevaringsværdigt? Er det ikke rigtigt, hr. minister, at det er vældig bevaringsværdigt, det er bare en umulig opgave?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo muligt, ministeren mener, at sådan som Christiania ser ud, er rædselsfuldt. Ikke desto mindre er det altså landets næststørste turistattraktion, så der er ganske mange, mange tusinde mennesker, der åbenbart mener, det er et godt sted at tage hen. Og sådan er det jo med mange andre områder, at man kan have forskellig smag med hensyn til, hvad man synes er rædselsfuldt eller ikke rædselsfuldt. Det er sådan set ikke det, vi burde debattere her, men derimod, hvorvidt man har ret til at gå ind og ændre et område og ændre i forhold til de folk, der bor der, uden at inddrage de mennesker, der bor der. Og hvad er det for et grundlag?

Kl. 15.35

Det, vi spørger til, er jo, om regeringen har fået undersøgt, hvad det juridiske grundlag er. Hvor langt kan regeringen gå i forhold til de retligheder, christianitterne har, nøjagtig ligesom vi i forhold til en række af de andre områder, hvor regeringen har bebudet, at de vil lave store ændringer, hvad enten det gælder om at sælge almennyttige boliger, forære nordsøolien væk eller andet, gerne vil have indblik i, hvad grundlaget er for det. Det er det, vi spørger til, og det er det, vi og offentligheden og christianitterne selv gerne vil have mulighed for at få indsigt i. Og det kan jeg faktisk ikke forstå at man ikke for længst har sørget for at fremskaffe.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvnald for en kort bemærkning til forsvarsministeren.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det er fint, at forsvarsministeren gik ind, men jeg synes, det efterlader et par spørgsmål. Det ene er, om forsvarsministeren ikke vil bekræfte, at det kun efter pres lykkedes at sikre, at kammeradvokatens notat kommer frem nu. Jeg synes også, det er svært at sammenligne med en skattesag, hvor man har to modstående parter. Opfatter forsvarsministeren det sådan, at Christiania er samfundets modpart?

Sådan opfatter jeg det jo ikke. Jeg opfatter det, som om det er et område i Danmark, der på mange måder er specielt og på mange måder spændende, men som selvfølgelig også indeholder en række problemer, ligesom et samfund gør.

Og så forstår ikke, at forsvarsministeren blev lidt vred over, at det undrede nogle af os, at finansministeren sidder for bordenden. Det er, fordi jeg, naiv, som jeg er, ville tro, at hvis det er politiproblemet og hashproblemet, regeringen går efter, hvorfor skal Justitsministeriet så ikke have formandskabet? Det er vel det, de har forstand på, eller hvad? Hvis hensigten er boligbyggeri, og at der skal ryddes op i det, hvorfor er det så ikke Økonomiministeriet? Det er jo derfor, nogle af os fatter den mistanke, at når det er Finansministeriet, så må det være, fordi der er rigtig mange penge i det her.

Formanden:

Vil forsvarsministeren svare nu eller vente? ...

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Til fru Line Barfod: Efter debatten skal jeg overlade den kommenterede offentlighedslov til fru Barfod. Der kan man nemlig se, at enhver regering naturligvis fra sagkyndige har mulighed for at indhente vurderinger og udtalelser. Det, vi gør i regeringen, det, Christianiaudvalget i første omgang gør, er, at vi, når Christianiaudvalget er kommet med sine anbefalinger, forholder os til, hvorledes de lovinitiativer, der skal tages, det lovforslag, som vi har bebudet skal fremsættes i Folketinget i foråret 2004, skal se ud. Det er dertil, man bruger juridisk, sagkyndig bistand. Så enkelt er det.

Det har aldrig nogen sinde været genstand for offentlighed, hvad enten det er i skatte-spørgsmål, eller det er i enhver anden sammenhæng. Så ville enhver regering jo kunne udstille sine mulige modparter i civile sager, eller hvad det kan være, og fuldstændig blotlægge sig selv. Sådan er regelsættet ganske enkelt.

Og lad mig så sige: Enhver christianit, der har lyst til at kontakte Christianiaudvalget, kan gøre det. Det er jo netop det, jeg synes er så fortræffeligt ved Christianiaudvalgets arbejdsfacon. Der er lavet hjemmeside; enhver kan komme med sine betragtninger. Christiania har bare ikke villet deltage. Udvalget har bevæget sig ud i Christiania én gang på invitation, men det har ikke været fra den modsatte side. Der havde man

chancerne, hvis man havde noget på hjerte, havde noget at bidrage med konstruktivt.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning til forsvarsministeren.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg bliver nødt til at få forsvarsministerens hjælp til at genopfriske min hukommelse, for nu hører vi jo så mange spørgsmål om christianitternes rettigheder, og det synes jeg selvfølgelig er et vigtigt og væsentligt spørgsmål. Men var det ikke rigtigt, at der tilbage i begyndelsen af 1970'erne var nogle, og en del af dem bor stadig væk derude, der tyvstjal og besatte noget offentlig ejendom, og at det blev kendt ulovligt af Højesteret?

Er det ikke også korrekt, at efter at der blev vedtaget en Christianialov i slutningen af 1980'erne og en lokalplan og en rammeaftale, har vi haft et stort antal af de beboere, der har boet derude op gennem 1990'erne og i begyndelsen af 2000-tallet, som groft og systematisk har brudt den rammeaftale og har brudt den lokalplan måned efter måned? Er det mig, der husker galt dér, eller er det sådan en beskrivelse af facts?

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Nej, hr. Helge Adam Møller husker fuldstændig korrekt. Det bringer mig sådan set til at citere fra en debat, der var her i Folketinget den 20. januar 1994. Det er snart 10 år siden, og den daværende justitsminister hed Erling Olsen. I spalte 5335 siger den daværende justitsminister følgende:

Kl. 15.40

Når det drejer sig om narkotikaen, når det drejer sig om hæleri og den almindelige kriminalitet, er sagen ganske enkel. Hvis det tager et større omfang og bliver mere organiseret, så det ikke er enkeltpersoner, man kan ramme ved lovgivningen, men hvis det hele blusser op, som politiledelsen har forudsagt, er der en ny situation. Og så er vi dér, hvor vi kan sige, at det truer hele Christianias eksistens.

Det var den daværende socialdemokratiske justitsminister, der sagde det. Nu er der gået næsten 10 år. Denne regering har konstateret, at det er gået nøjagtig, som man kunne frygte dengang. Derfor vil vi have orden i tingene både på kriminalitetsområdet og det boligmæssige om-

råde. Så enkelt er det. Så hr. Helge Adam Møller husker helt rigtigt.

Formanden:

Vil hr. Ulrik Kragh have mulighed for at svare fru Line Barfod og hr. Per Kaalund?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu har forsvarsministeren på glimrende vis givet fru Line Barfod svar på spørgsmålet angående kammeradvokaten, men jeg kan tilføje, at den dag, hvor der skal laves om på loven, skal der naturligvis være et kvalificeret beslutningsgrundlag, der er genstand for alles kendskab, så den tid, de glæder.

Når hr. Per Kaalund ligesom forsøger på at sætte spørgsmålstejn ved, om vi har manglende tillid til regeringens retspolitik, og om det er derfor, vi er nødt til at få det ind i vedtagelsen, så har jeg faktisk lyst til at vende den om og spørge hr. Per Kaalund og Socialdemokratiet, om situationen er den, ved at man nu får præciseret, at man vil have den intensiverede politiindsats, og at man vil have standset hashhandelen gennem en rydning af Pusher Street, at Socialdemokratiet nu ryster på hånden i forbindelse med deres retspolitik? Er Socialdemokratiet nu i en situation, hvor man ikke rigtig vil røre ved det, der er med til at finansiere rockerkriminalitet?

Jeg synes, det er skammeligt, at man fra Socialdemokratiets side slår sig op på, at man har en retspolitik, man ønsker at fremme, og en retspolitik, der ligger meget tæt op ad regeringens, men når der virkelig skal slås til, så begynder Socialdemokratiet at ryste på hånden.

Formanden:

Hr. Per Kaalund for en sidste kort bemærkning til hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu synes jeg nok, at hr. Ulrik Kragh vender tingene på hovedet. Det vil fremgå af den ordførertale, som hr. Poul Qvist Jørgensen på vores partis vegne holder om et øjeblik, at vores udgangspunkt er den vedtagelse, der er gjort i Folketinget den 9. april 2002.

Det, jeg spørger om, er: Er det virkelig nødvendigt, at regeringspartierne skal komme med en yderligere opfordring til regeringen til et arbejde, der er i gang på et grundlag, som vi har

været fælles om at vedtage? Der må jo ligge en mistænkeliggørelse af regeringen og regeringens arbejde om, at der ikke er fremdrift nok i det. Er det det, der er galt?

Formanden:

Hr. Poul Qvist Jørgensen for endnu en kort bemærkning til hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg har en bemærkning, og jeg har et spørgsmål til hr. Ulrik Kragh i anledning af det, som hr. Ulrik Kragh lige har sagt. Spørgsmålet er: Har hr. Ulrik Kragh nogen sinde påhørt et indlæg fra Christianiaordføreren fra Socialdemokraterne, uden at den pågældende ordfører – det er altså mig – har givet udtryk for, at det store problem er hashhandelen? Har hr. Ulrik Kragh nogen sinde – jeg ved godt, at det aldrig har været på Christiania, for det er aldrig lykkedes os at mødes derude, men andre steder – kunnet undgå at høre mig give udtryk for den massive problemstilling lige netop her?

Og så til myten. Hr. Ulrik Kragh har indtil nu afgivet indtil flere forskellige mærkværdige oplysninger – der var jo stemplingen af halvdelen af befolkningen derude før. Jeg vil gerne spørge: Er hr. Ulrik Kragh i besiddelse af en eneste oplysning, der beviser noget som helst om, at der er en klar sammenhæng mellem rockerkriminaliteten og hashhandelen på Christiania?

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg må hellere starte med hr. Qvist Jørgensen. I regeringens redegørelse fra den 6.-7. maj står der klart, at der i hashens bagland er relationer til rockermiljøet. Det er derfra, jeg har den oplysning. Og når hr. Qvist Jørgensen siger, at det ikke er lykkedes at mødes på Christiania, så mindes jeg da et fællesmøde, vi har haft på Operaen på Christiania for godt et års tid siden, så det kniber måske lidt med hukommelsen.

Det kan måske også være derfor, at vi synes, det kunne være relevant, hvis Socialdemokratiet nu klart og utvetydigt tilkendegav, at de står bag den intensiverede politiindsats, der foregår på Christiania, at man klart og utvetydigt tilkendegiver, at man ikke vil have hashhandel i fremtiden, og at man derfor vil være med til at stå bag en beslutning, der gør, at vi kan få ordnede vilkår på Christiania, således at vi kan få løftet

Christiania over i et nyt Christiania som det, jeg beskrev i min ordførertale.

Det er sådan set også et svar til hr. Per Kaa-lund. Det er ikke nødvendigt for os at få yderligere bemærkninger fra regeringen, men derimod er det nødvendigt for os at få noget at vide om, om Socialdemokratiet vil ryste på hånden i retspolitikken, eller om de vil stå bag det, de egentlig går og siger, når der er retspolitiske debatter i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Poul Qvist Jørgensen som ordfører. Der er ikke flere, der har anmeldt korte bemærkninger.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Der var en kort overgang under denne her indledende debat, hvor jeg sad og glædede mig over, at jeg ikke behøvede at bruge så meget tid på at citere vedtagelsen fra den 9. april 2002. Men der blev jeg jo slemt skuffet, da jeg hørte hr. Ulrik Kragh. Det var i hvert fald ikke det, der ville blive tale om, kunne jeg høre.

Jeg vil bare lige nævne, at det, der var et flertal for dengang, hvor også Socialdemokratiet stemte for, var f.eks. en pind om, at vi vil »fortsætte lovliggørelsen på Christiania, om nødvendigt gennem anvendelse af de i Christianialoven angivne tvangsmidler«. Og jeg skal altså sige, at jeg citerer fra side 4610 fra tirsdag den 9. april 2002.

En anden pind: »at bringe overtrædelser af lokalplanen, rammeaftalen og Christianialoven til ophør så vidt muligt i samarbejde med de relevante Christianiaorganer og« – og det har det knebet lidt med – »at holde Folketinget løbende orienteret om, hvordan lovliggørelsen skrider frem.« Det var tre af de fire pinde, der har været fremme, og som jo altså lyder lidt anderledes end det, som hr. Ulrik Kragh citerede. Jeg ved ikke rigtig, hvor han har fundet det henne.

Jeg vil til trods for den debat, der har været omkring kammeradvokatens indstilling, blot nævne, at jeg stadig væk har den opfattelse, at det drejer sig om vigtigt materiale sammen med f.eks. også den nye politistatistik med masser af tal, vi har måttet påhøre uden at have mulighed for at læse den først, og mangelen på de to ting og måske også noget andet gør det jo svært at gå ind i en ordentlig og kvalificeret debat på nuværende tidspunkt.

Der har også været sådan nogle sager omkring det, jeg vil kalde det tvivlsomme forløb omkring de forskellige ejendommers bevarings-

værdi, anvendelse af metode, rapporter fulde af fejl, ingen sammenholdning med christianitternes egen og betydelig mere fyldestgørende rapport. Sådan nogle misforståelser og fejl kunne have været undgået, hvis Christianiaudvalget dog bare havde haft en repræsentation for christianitter og christianshavner, men det har vi jo været rundt om nogle gange allerede.

Så er der jo det yderst kluntede forsøg på at gøre christianitterne kollektivt ansvarlige for hashhandelen. Det blev jo naturligvis med det samme skudt ned af i hvert fald nogle jurister. Jeg mener faktisk, at det ville svare til f.eks. at gøre beboerne i et boligkvarter kollektivt ansvarlige for gadebänder eller gentofteborgere ansvarlige for taskerøvere.

Det virker, og det er beklageligt at konstatere, som om der fra start af har været en fastlagt og urokkelig holdning fra regeringens side med hensyn til Christianias eksistens, en stramning, som vi egentlig ikke synes er nødvendig i forhold til den efterhånden tit omtalte plan. Og så bevæger man sig i øvrigt nu i øjeblikket ud i en situation, hvor man er svært i uoverensstemmelse med væsentlige dele af den danske befolkning.

Kl. 15.50

Jeg vil godt afslutningsvis sige, også inspireret af den debat, der har været indtil nu, at vi godt vil understrege, at vi, Socialdemokraterne, er imod aktiviteterne i Pusher Street og de følger, de har for lokalområdet i form af parkeringsrod, politirazziaer – formentlig nødvendige politirazziaer. Men hashdebatten er ikke kun bundet op på Christiania, selv om vi godt kan blive enige om, at vi skal handelen med hash på fristaden til livs. Det er bare ikke et isoleret problem for Christiania. Men jeg vil da også godt tilføje, at jeg synes, at christianitterne altså godt kunne være mere behjælpelige i netop den sag.

Så alt i alt har vi altså en dyb skepsis over for regeringens nye stramme linje i den her sag. Vi mener faktisk, at vi på langt de fleste punkter, og det har jeg ikke kunnet redegøre for i den her relativt korte tid, har været efterrettelige, har været behjælpelige. Vi har haft forsvarsministerens ord, i hvert fald mundtligt, for, at det faktisk gik uendelig godt med hensyn til boligvurderingen og boligrydningerne i de konkrete områder osv., osv.

Men på den her baggrund skal jeg altså meddele, at vi ikke kan stemme for det af Venstre fremsatte forslag til vedtagelse. Vi vil stemme imod det. Vi synes, det er en så kraftig opstram-

ning, at vi vil opfordre flest muligt til at stemme imod det. Det er uantageligt med en sådan stramning i et forløb, som vi i øvrigt har talt med hinanden om.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg er ked af at sige det, men der var forfærdelig meget tomgang og forfærdelig lidt handling i forhold til de kæmpe problemer, vi står over for.

Nu kunne jeg forstå, at hr. Poul Qvist Jørgensen var skuffet over, at man ikke havde holdt Folketinget orienteret siden den forespørgselsdebat, vi havde den 9. april. Det skyldes måske, at hr. Poul Qvist Jørgensen ikke har læst alverden i den redegørelse, regeringen kom med den 7. maj, hvoraf det bl.a. fremgår, at politiindsatsen i forhold til den åbenlyse hashhandel i vidt omfang må karakteriseres som virkningsløs. Samtidig er der igennem det senere år afdækket flere kriminelle strukturer, herunder med relation til rockermiljøet.

I forhold til hr. Qvist Jørgensens tidligere bemærkninger er det måske en af årsagerne til, at hr. Qvist Jørgensen ikke føler, at der har været den store information og debat om, at vi kunne gøre det her sammen.

Det er således, at Socialdemokratiet stod bag det her stykke papir og denne her redegørelse. Man tog den til efterretning på det tidspunkt, den blev fremsat. Og derfor er jeg nødt til at spørge hr. Poul Qvist Jørgensen: Står Socialdemokratiet stadig væk bag, at der skal gøres en indsats for med de nødvendige midler at få standset hashhandelen og få standset kriminaliteten på Christiania, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det er længe siden, jeg har hørt en så slap ordførtale fra Socialdemokratiets ordfører. Der bliver sagt, at Socialdemokratiet da er imod aktiviteterne i Pusher Street, og at christianitterne da godt kunne være lidt mere behjælpelige med at stoppe aktiviteterne i Pusher Street.

Jeg vil gerne høre Socialdemokratiets ordfører: Hvad er Socialdemokratiets bud på at stoppe aktiviteterne? Hvordan vil Socialdemokratiet stoppe de aktiviteter, som befolkningen på Christiania helt åbenlyst bakker op omkring?

Socialdemokratiet siger selv, at christianitterne kunne være lidt mere behjælpelige. Jeg vil gerne vide, hvad Socialdemokratiets bud på at løse det problem er?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Når vi nu får stoppet hashhandelen på Pusher Street og måske ikke andet, hvis det er den filosofi, som både Socialdemokratiet og SF åbenbart har om, at alt så er i skønneste orden, så vil jeg gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, hvordan han forholder sig til, at folk kan okkupere og stjæle andres ejendom og anvende den i 30 år, hvoraf der de første 20 år ikke betales for hverken gas, vand eller el. Er det en model, som Socialdemokratiet synes er i orden? Bare man f.eks. afskiber hashhandelen, så kan man godt tillade sig det?

Nu er der jo en del kaserner i landet, som står tomme. Kunne vi forestille os, at det kunne ske andre steder i landet og måske endda med Socialdemokratiets støtte?

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Til hr. Ulrik Kragh: Det er klart, at de 863 beboere på Christiania selvfølgelig anser den samtale, den forhandling, der foregår her, for at være et kæmpe problem. Men i øvrigt er det jo lidt svært at svinge sig op til at bruge så store bogstaver om det. Det afhænger i hvert fald lidt af, hvor man selv er, når man taler om det.

Med hensyn til hashhandelen, som flere, bl.a. fru Ebdrup, er inde på, er det rent vrøvl, når fru Ebdrup siger, at befolkningen på Christiania bakker op om hashen. Vi havde den der talgymnastik før, og den skal jeg lade være med at trætte med en gang til, men der er faktisk en kraftig bevægelse i gang på Christiania og blandt christianitterne i retning af en erkendelse af, at her bliver de altså nødt til at være med.

Det er mere noget med et sejt træk end en uendelig strøm af politi frem og tilbage og ud og ind sammen med narkohunde og alt muligt andet. Det er et sejere træk, og vi har faktisk tid til det. Vi synes, at regeringen er påfaldende utålmodig i den her sag i modsætning til i så mange andre sager.

Til hr. Dalgaard: Højesteret har jo svaret på det spørgsmål, som jeg nu åbenbart skal svare på. Jeg vil ikke begive mig ud i det skoleridt dér. Højesteret har talt, og det må vel være tilstrækkeligt. Men der er jo en ting, som alle, også Socialdemokrater, har lært, og det er, at når vi rømmer offentlig ejendom, skal vi have en plan.

Det havde vi ikke i 1979, da man rykkede ulovligt ind. Der lå ikke nogen plan. Der var en

skrækkelig mangel på boliger til studerende, og der stod en skrækkelig masse rimeligt velegnede boliger, som ingen af ejerne havde forestillet sig noget som helst om. Det er jo det, der er den faktiske, historiske kendsgerning om Bådsmandsstræde og det rådne plankeværk. Det var sådan fysisk råddent, så det var ikke noget skældsord. Det var her, de sagde: Jamen her er en bolig, lad os rykke ind og lad os finde ud af at leve på en anden måde. Det var det.

Jeg kan godt forsikre om, at det gør Socialdemokraterne i hvert fald ikke én gang til.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg må jo konstatere, at Socialdemokraterne ikke har noget bud på, hvordan man skal komme aktiviteterne i Pusher Street til livs.

Det, jeg så gerne vil bede Socialdemokratiets ordfører svare mig på, er: Hvordan skal jeg forklare min søn, at vi i et demokrati og i et retssamfund er nødt til at bruge 30 kampklædte betjente for at foretage en ganske almindelig patruljering, som så ender i en razzia, fordi det viser sig, at der er både hash og måske våben og andre ting?

Hvordan skal jeg forklare min søn, at jeg som medlem af det danske parlament, det danske Folketing, stiltiende accepterer, hvis altså jeg var enig i Socialdemokratiets linje, at man et sted i Danmark skal bruge 30 kampklædte betjente for at udøve en ganske almindelig patruljering?

Jeg har svært ved at finde en forklaring, og jeg håber, at Socialdemokratiets ordfører kan hjælpe mig.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg må også sige, at jeg er rimelig forundret over, at svaret fra Socialdemokraterne på, hvordan man skal løse problemerne med hashhandel, er et langt, sejt træk.

Forsvarsministeren har lige redegjort for, at der i det sidste halve år er anholdt 100 personer, beslaglagt 695 kg hash og 1,6 mio. kr. Det, der foregår, er massivt, og så skal det bare løses lala med et langt, sejt træk. Jo tak, jeg er glad for, at vi har en regering, der har sat sig for at lave en helhedsplan og intensivere politiindsatsen indtil da.

Derfor er jeg også utrolig skuffet over, at Socialdemokraterne, som indtil nu har stået bag den Christianiapolitik, vi har, og som jeg også forventer vil stå bag, når vi skal have ændret

lovgivningen – det håber jeg i hvert fald – nu ikke engang vil være med til at stå bag, at vi påskønner og opfordrer regeringen til at fastholde den politik, som man har lagt med en intensiv ret politiindsats frem mod en helhedsplan, der skal være med til at løse Christianiaproblemet én gang for alle.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

For lige at starte bagfra: Vi har jo hørt fra højeste politimæssig kompetence, hvad det vil kræve, hvis man vil vælge at følge det, der ligger i Venstres forslag til vedtagelse. Det havde måske allerede fundet sted, hvis den, der havde kreeret løsningen, ikke p.t. befandt sig et andet sted, nemlig i Irak.

Det handler om 150 mand i en længerevarende periode og derefter en permanent politistation, hvor vi rent faktisk er i den situation i kongeriget, at vi mener, vi mangler almindeligt politi til almindelige politimæssige opgaver til de almindelige borgere i dette samfund. Det er sådan set det proportionsniveau, vi diskuterer på.

Jeg har jo lige læst op, hvad vi er er enige i, hvad vi stemte, da vi havde den her debat sidste gang den 9. april 2002, og jeg vil gentage den pind, som konkret handler om det her, og som vi jo altså har stemt for, nemlig at sikre, at politiindsatsen fastholdes eller forøges med henblik på yderligere normalisering af politiets indsats på Christiania og en fortsat målrettet bekæmpelse af kriminaliteten, herunder hashhandel.

Kan man gå længere? Ja, det kan man åbenbart godt, hvis man er meget borgerlig. Vi andre synes faktisk ikke, at vi kan forlange, at man skal gå længere. Det kan ikke siges tydeligere. Det kan siges mere ubehageligt, og det har man jo ret til.

Formanden:

Hr. Ulrik Kragh for en kort bemærkning. Det er nummer tre og dermed den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg synes, det lyder som en retorik, vi har hørt før: Vi er nødt til at give op over for problemet, fordi det er så stort, at vi ikke kan løse det. Socialdemokraterne lægger nu op til, at vi skal give op over for hashhandelen, fordi det kræver så stor en politimæssig indsats. Hr. Poul Qvist

Jørgensen ryster på hovedet. Det glæder mig i det mindste, at det ikke skal forstås således, når det er sådan, at man ikke mente, at man kunne løse den indsats, der er beskrevet af hr. Poul Qvist Jørgensen. Det er altid noget, for så er vi kommet så langt.

Derfor vil jeg opfordre hr. Poul Qvist Jørgensen til, nu hvor det er min sidste mulighed for at stille spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, at gå herop på talerstolen og være konsekvent ved at sige: Vi ønsker ikke et Christiania med hash; vi ønsker ikke et Christiania, hvor politiet ikke kan arbejde; vi ønsker at være med til at bidrage til, at vi kan få et andet Christiania, som har lagt kriminaliteten bag sig, hvor vi får en normalisering af forholdene, således at politiet kan arbejde der under almindelige vilkår, og således at vi er fri for de påvirkninger til det øvrige samfund.

Kan hr. Poul Qvist Jørgensen ikke komme herop og forklare os, at det er Socialdemokraternes ønske, for så ville vi været nået langt i forhold til de kommende diskussioner?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er jo ren og skær demagogi, og man fristes til at citere Goethe, men det skal jeg afstå fra.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at hvis hr. Ulrik Kragh vil tage slipset af og sweateren på i stedet for jakken, ville han inden for 5 minutter ved en helhjertet indsats kunne skaffe sig al det hash, han ville have, uden at tage på Christiania. Det, hr. Ulrik Kragh forlanger af mig og af partiet Socialdemokraterne, er, at der skal gøres rene på Christiania end noget som helst andet sted i det danske samfund.

Må jeg minde om de sidste undersøgelser, der viser, at 20 pct. af den danske befolkning har et jævnlige forbrug af det euforiserende stof, der hedder hash – eller andre præparater i den gruppe, altså joints osv. Jeg tilhører ikke selv den gruppe. Jeg tager afstand fra den, og når vi om kort tid skal snakke om stoffet og frigivelsen i forbindelse med Enhedslistens genfremsættelse, som er en genindspilning, vil vores svar være det samme som sidste gang og forrige gang. Der er intet nyt under solen, hvad det angår.

Men lad dog være med at forsøge at gøre 800 mennesker til gidsler med nogle krav, der er fuldstændig urimelige sammenlignet med kravene til befolkningen i øvrigt.

Formanden:

Fru Inge-Lene Ebdrup for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Nu kan jeg jo forstå, at Socialdemokratiet under dække af, at man kan købe hash andre steder end på Christiania, lader det være argumentet for at lade stå til.

Kl. 16.05

Jeg vil så gerne spørge Socialdemokraternes ordfører: Hvordan stiller Socialdemokraterne sig til de indtægter, hashhandlerne putter lige i lommerne på rockerbanderne? Er Socialdemokraterne også ligeglade med, at en stor del af rockerkriminaliteten finansieres via hashhandel på Christiania? Det vil jeg gerne have Socialdemokraternes svar på.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Nu er det jo sådan, at jeg savner nogle forudsætninger hos fru Ebdrup om, hvad det her egentlig handler om.

Forsvarsministeren nævnte et tal, som han havde ovre fra Justitsministeriet. Jeg har en klar mistanke om, at ca. 300 kg af den hash, som blev omtalt af forsvarsministeren, overhovedet ikke var tænkt til Christiania. Men det er så nemt, og det har vi oplevet gang på gang, at sige: Jamen det var lige de der christianitter, der skulle score kassen.

Der er meget få beviser, og i hvert fald ser det ud til, at myterne er betydeligt større. Der er vel ikke nogen af os, som i den her sag har det rigtige tal, hvis vi skal være helt hæderlige. Men jeg har altså en klar mistanke om, at halvdelen af den angivne mængde var noget, der blev fundet i en rockergarage ude på Amager, hvor det er bevist, at det skulle til Norge og ikke til Christiania.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Begynder Socialdemokraterne nu at skelne mellem, om det hash, der findes på Christiania, er til christianitterne selv, eller om det skal distribueres, og hvis det er det sidste, er det mere legalt, så behøver man ikke bekymre sig så voldsomt om det? Det vil nordmændene og svenskerne sikkert synes er en fortrinlig idé, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det kan hr. Dalgaard ikke udlede af det, jeg har sagt. For mig er det et euforiserende stof, der er forbudt, uanset hvem der bruger det. Jeg refererer bare til, at det er en kendsgerning, at 20 pct. af den danske befolkning ryger det, og at vi har diskussionen herom.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Helge Adam Møller, der ønsker at komme ind i debatten med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har også svært ved at forstå hr. Poul Qvist Jørgensens holdning. Hr. Poul Qvist Jørgensen står gang på gang og siger, at han tager afstand fra hash, det skal bekæmpes, og det er for galt, at de sælger det derude osv., men at Pusher Street, som der står i forslaget til vedtagelsen, skal afvikles, vil hr. Poul Qvist Jørgensen alligevel ikke være med til.

Nu kan vi strides om, hvorvidt det er 650 kg eller 700 kg, man har beslågt, men smut derud om 2 timer, så ligger der 25 boder side om side, og på hver bod er der fuldstændig ligesom henne i Superbrugsen og Irma, og hvad de ellers hedder, lagt prisskilte med 25 kr. pr. g, 35 kr. pr. g, 42 kr. pr. g, lidt afhængig af hvad det er for en slags, og enhver 12-årig knægt fra Amager, Malmø eller Næstved kan gå hen og købe det.

Er det virkelig det, Socialdemokraterne ønsker skal fortsætte? Det er ikke nok at tage afstand fra det i ord, vær nu også med til at gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Igen og igen skal vi høre den samme sang, og hr. Helge Adam Møller vil formentlig gerne høre det samme svar.

Vi er altså ikke meget for den der med, at vi skal bruge – hedder det M42-kampvogne? – til at rydde op. Vi synes også, det er dybt betænkeligt, og vi har sagt gang på gang, at det skal bringes til ophør; denne meget synlige lovovertrædelse vil vi ikke have. Lad det være sagt nok en gang.

Når hr. Helge Adam Møller påstår, at en 12-årig dreng fra Næstved kan gå ind og købe, så handler de etiske regler, jeg har fået refereret, i hvert fald om, at man skal være en særdeles vel-

voksen 12-årig for at få lov til at købe, for det etiske regelsæt, de har aftalt derude, sådan som jeg har fået det refereret, handler i hvert fald om, at sådan noget ikke får lov til at finde sted.

Men man skal altså lade være med at skyde spurve med kanoner. Og jeg skal nok lade være med at lave den samme fortalelse, som en anden refererede mig for forleden dag, hvor man sagde, at man skulle lade være med at skyde elefanter med kanoner, hvorefter hr. Helge Adam Møller replicerede, at det da vist ikke var et rigtigt relevant kalibreret våben at bruge i den sammenhæng, men det var altså det der med elefanter og gråspurve.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Man bliver jo næsten rørt til tårer. Nu har de kriminelle derude lavet deres egne etiske regler. Og hvad går de etiske regler så ud på?

Vi har 10-15.000 narkomaner i det her samfund, der er på hård narko, heroin, kokain og andet, og har ødelagt tilværelsen for sig selv og typisk for hele deres familie. Der er masser af almindelige danskere, der går og sørger over at have en knægt eller en datter eller et barnebarn, som er hårdkogt narkoman.

Hvordan er langt de fleste af dem startet? De er startet ved hjælp af de der mennesker med deres etiske regler, de hårdkogte kriminelle, som ødelægger tilværelsen for børn, der senere vokser op og går over til hårde stoffer.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Så er debatten da vist ved at være nået hen i noget helt andet.

Der er faktisk ikke rigtig ført bevis for, at der er en lige og direkte vej fra cannabisprodukter og så over til de hårde stoffer. Jeg synes faktisk ikke, det har nogen særlig relevans i den her sammenhæng. Men ovre i den afdeling, hvor myterne eksisterer, kan jeg da orientere hr. Helge Adam Møller om, at det er nogenlunde statistisk bevist, at de fleste hårde misbrugere er begyndt med modermælk.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kom til at tænke på, da hr. Poul Qvist Jørgensen sagde, at der ikke var ført bevis for dette, at vi havde et folketingsmedlem gennem mange år, hr. Bjørn Elmquist, og jeg husker, da tv bragte

et hav af udsendelser gennem flere måneder inde fra Istedgade og andre steder på Vesterbro med pushere, gambianere, der stod og solgte små pakker til andre – man så dem og så penge – at hr. Elmquist blev interviewet i tv om, hvordan han kunne acceptere, at det fortsatte. Og så sagde han: Hvem siger, det er stoffer? Det kan jo være slik.

Hvor naiv kan man være?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Da jeg så dagsordenen for denne uge med SF's forespørgsel, F 4, om Christiania, tænkte jeg, at det må være nemt for både statsministeren og forsvarsministeren at svare på det. Det var det også, og det var nogle fantastisk gode svar, vi fik fra de to ministre. Det synes jeg de skal have tak for.

Der står: Hvad kan regeringen oplyse om planerne for Christianias »normalisering« set i lyset af regeringens tanker om frihed? »Set i lyset af regeringens tanker om frihed« – man aner jo en skjult dagsorden i SF-teksten, også fordi ordet normalisering er i anførselstegn. Det skal vel antyde, at SF's opfattelse af ordet normalisering ikke er den, som alle vi andre har af ordet normalisering eller normal.

Der lægges hermed helt tydeligt op til at skabe en afstand mellem det, de fleste mennesker netop opfatter ved begrebet normal, og det, SF og måske også christianitterne opfatter som normalt. Og det skal man måske prise sig lykkelig for.

Men der ligger flere interessante aspekter i SF-forespørgsels tekst. Det forsøges her yderligere at opstille et modsætningsforhold mellem normalisering, altså en normal optræden i samfundet, og frihedsbegrebet, således at den normalisering, som den borgerlige regering og Dansk Folkeparti ønsker for Christiania, vil medføre en ikkefrihed.

Hvad er det for en gang sludder? Det minder om en gammel socialistisk filosofi, hvor socialismen nærmest er noget, der er himmelgivet og noget, alle skal tro på. Gør de ikke det, har de ikke fattet, hvad det hele handler om.

Frihed for hvem, kan man spørge. Er det for christianitterne til deres vedvarende ulovlige hashhandel? Eller er det frihed for naboerne til at leve i et område, hvor der ikke er konstant uro forårsaget af netop den ulovlige hashhandel,

hælervirksomhed og andre kriminelle aktiviteter? Er det SF's hensigt at favorisere hashhandlerne til fordel for fredelige, lovlydige borgere i Christianshavnsområdet? Er det formålet at håne begrebet normalisering og sætte det op som en modsætning til frihedsbegrebet?

Jeg må erkende med det samme, at Dansk Folkeparti ikke har ændret holdning til Christiania, siden vi den 9. april 2002 fik gennemført en forespørgselsdebat her i salen om netop Christiania. Det gjorde vi dengang ud fra den vurdering, at med systemskiftet i 2001, hvor det nye borgerlige flertal kom til, kunne der nu ske noget radikalt med denne ulovlige rede midt i vores hovedstad. Et længe ventet borgerligt flertal har gennem de 2 år, det nu har eksisteret, vist viljen til at føre en anden politik end den slappe holdning, de tidligere socialdemokratisk-radikale regeringer har ført godt støttet af venstrefløjen.

Kl. 16.15

Trods denne tidligere holdning lykkedes det dengang alligevel at få Socialdemokratiet med til at stemme for den vedtagelse i 2002, men jeg kan forstå på det hele, at det vil de åbenbart ikke gøre denne gang.

Arbejdet mod en ændring af de nuværende uacceptable forhold vil Dansk Folkeparti sammen med regeringen bruge megen energi på at få opfyldt, og det ser vi frem til. Vi støtter selvfølgelig den vedtagelse, som hr. Ulrik Kragh læste op.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Per Dalgaard lægger jo op til en for så vidt interessant diskussion om frihed, hvor hr. Per Dalgaard ikke er i stand til at begribe forskellen på normal og så friheden til at leve anderledes. Jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Per Dalgaard ikke er i stand til at foretage den overvejelse, men jeg bøjer mig for, at det er han ikke. Frihed betyder vel netop retten til i ordets egentlige forstand at leve forskelligt inden for de rammer, der nu engang er samfundets rammer.

Det, som Dansk Folkeparti slet ikke forstår, og det tror jeg for så vidt er en rigtig tilkendegivelse, er, at nogle mennesker kan have et behov for at leve et helt anderledes liv end det meget borgerlige, ekstremt borgerlige, liv, som hr. Per Dalgaard er fortalende for. Det synes jeg viser noget om det manglende udsyn hos Dansk Folkepartis ordfører.

Så vil jeg godt lige bede hr. Per Dalgaard – han nåede det ikke under de korte bemærkninger – at komme op og bekræfte, at der ikke findes hårde stoffer på Christiania i et omfang, som kan formodes at være større end et hvilket som helst andet sted i landet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Så vidt jeg forstod hr. Per Dalgaard, skulle det være fuldstændig indlysende, hvad normal og normalisering betyder.

Det kan selvfølgelig godt være, at man opfatter det, man selv er, som det normale, og at alle andre, der ikke ligner en selv, ikke går med jakkesæt og slips og bor i kernefamilier osv., er unormale og anderledes. Men nu er der jo nogle mennesker, der faktisk synes, at det er vigtigt at have frihed til at være på mange forskellige måder, og som oplever, at man kan være normal i nogle sammenhænge og meget unormal i andre sammenhænge, for det kommer jo an på, om man ligner dem, man er blandt, eller ej.

Så hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti mener med en normalisering? Hvad er det, man kræver, der skal ske? Mener Dansk Folkeparti også, at man skal være smagsdommere og bestemme, hvem der må leve på et nyt Christiania, og hvem der ikke må? Mener Dansk Folkeparti, at det samme skal gælde for andre boligområder i landet, hvor der bliver begået kriminalitet?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Vi hørte jo om de syv tilfælde af konstaterede overtrædelser af straffelovens § 191. Det er jo ikke så vanvittig mange. Er hr. Per Dalgaard ikke enig i, at det faktisk ikke er ret mange? Det gælder altså loven om de hårde stoffer.

Selv om jeg godt kan forestille mig, at første del af hr. Per Dalgaards svar på mit næste spørgsmål vil være, jamen det havde vi jo heller ikke rigtig noget med at gøre, synes jeg godt, man kan stille det filosofiske spørgsmål: Hvorfor skete der ikke noget i de 11 år frem til 1993, hvor man havde muligheden? Som sagt er jeg godt klar over, at hr. Per Dalgaard vil skynde sig at sige: Jamen der eksisterede vi ikke. Nej, men forgængerne gjorde da.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

For lige at tage det sidste først til hr. Poul Qvist Jørgensen: I de 11 år under Schlüterregeringen,

som han uden tvivl refererer til, var der jo ikke et borgerligt flertal. Jeg vil ikke anse De Radikales støtte for at være borgerlig i den henseende.

Kl. 16.20

Til hr. Villy Søvndal med hensyn til frihedsberøbet og det at leve anderledes: Vi har ikke en pind imod, at folk lever anderledes – intet. Men de skal selvfølgelig gøre det efter samfundets regler, og det har christianitterne jo ikke gjort fra starten. At vi så dengang havde en slap regering, som ikke turde tage fat om nælden, er noget andet. Det fortsatte jo desværre under en Schlüterregering, som ikke havde et reelt borgerligt flertal til at kunne gøre noget ved det, fordi Det Radikale Venstre ikke ville være med til det.

Til fru Line Barfod: Jeg har ikke noget imod, at folk lever anderledes, end jeg gør, eller ikke går med slips og jakkesæt. Det gør jeg bestemt heller ikke til hverdag, det kan jeg godt love fru Line Barfod at jeg ikke gør. Det er kun, når jeg optræder herinde. Derude i samfundet kan folk klæde sig, som de vil. De kan for min skyld gebærde sig som de vil, bare de gør det på en måde, så de ikke skader andre folk eller f.eks. skader miljøet, men opfører sig inden for de grænser, som samfundet har sat, for at tingene kan fungere i et godt, fredeligt samfund som det danske.

Så jeg har ikke en pind imod, at folk lever anderledes, alternativt, heller ikke med hensyn til bygninger. Det, vi har noget imod, er, at christianitterne i sin tid tog det pågældende område, og at de ikke har overholdt den 1989-lovgivning, der blev lavet som en slags – i gåseøjne – lovliggørelse af, at deres aktiviteter fortsatte derude. Det er det, vi har noget imod. Derfor bliver det ændret, og det glæder mig.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er mig ubegribeligt, at hr. Per Dalgaard kan nå den konklusion, at Socialdemokratiet ikke længere bakker den stilling op, som vi tog den 9. april 2002, og den redegørelse fra forsvarsministeren, som blev fremlagt i begyndelsen af maj 2003, altså i år, som vi også har taget til efterretning. Socialdemokratiet bakker fuldt ud op om dette.

I redegørelsen står der indledningsvis, at ved folketingsvedtagelsen af 9. april 2002 blev regeringen opfordret til at fortsætte lovliggørelsen af Christiania og om fornødent anvende tvangsmidlerne i loven, at normalisere politiets indsats

på Christiania og fortsætte målet bekæmpelse af kriminalitet, herunder hashhandelen, samt at tage initiativ til en ændring af Christianiaordningen, såfremt lovliggørelsesprocessen ikke havde den fornødne fremdrift.

Det er Socialdemokratiets holdning fortsat at støtte vedtagelsen fra april 2002 og redegørelsen fra maj måned, og vi afventer et lovforslag og en redegørelse fra regeringen, og derefter kan vi tage stilling til det, forventeligt i foråret 2004.

Hvordan kan man drage en modsat konklusion efter de bemærkninger, som både jeg selv og hr. Poul Qvist Jørgensen har fremsat, og hvor vi har refereret til en beslutning, der tidligere er taget?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var jo fint at høre hr. Per Dalgaard sige, at man må leve som man vil, bare man ikke skader andre og ikke skader miljøet. Det var nærmest som at læse de regler, som Christiania har vedtaget gælder for christianitterne. Jeg har ikke lige taget dem med hened i salen, men jeg er sikker på, at hvis det er den indstilling, hr. Per Dalgaard har, så må han være fuldstændig enig med christianitterne i de regler, de selv har.

Så forstår jeg ikke helt, hvad det så er, hr. Per Dalgaard gerne vil have normaliseret. Hvad er det, normaliseringen skal gå ud på ud fra Dansk Folkepartis synspunkt? Jeg er klar over, at det gælder hashhandel, men nu diskuterer vi ikke hashhandel, vi diskuterer Christiania. Vi diskuterer, hvad skal der ske med Christiania.

Jeg vil godt høre, hvad det er, der for Dansk Folkeparti ligger i spørgsmålet om normalisering, når hr. Per Dalgaard siger, at man må leve som man vil, bare man ikke skader andre og ikke skader miljøet. Hvad er det så, Dansk Folkeparti ønsker skal være anderledes på Christiania?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det var præcis de samme bemærkninger fra hr. Per Dalgaards side, som gjorde, at jeg markerede, for de bemærkninger, jeg har hørt hr. Per Dalgaard give udtryk for, når vi mødes på Christiania, er jo interessante, når man begynder at sammenholde det med, hvad hr. Per Dalgaard nu er medforslagsstiller til.

I det i øvrigt udmærkede indlæg, som hr. Per Dalgaard havde for et par korte bemærkninger

siden, synes jeg, at hr. Per Dalgaard fik illustreret forskellen på normalisering og lovliggørelse. Det leder mig frem til at spørge: Synes hr. Dalgaard ikke selv, at det er ved at være lidt betænkeligt med denne jonglering med de to begreber? Der er jo en verden til forskel på en lovliggørelse og en normalisering. Vi er klart for en lovliggørelse, men når man begynder at putte alt ind i den samme form, som jeg forstår at hr. Dalgaard især er interesseret i, så forstår jeg det ikke rigtig. Må jeg få et svar på det?

Kl. 16.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi tager lige hr. Villy Søvnald med også, og så får hr. Dalgaard en lille smule længere svartid.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Vi diskuterer jo bl.a. normalisering, men det, som jeg synes er vigtigt at få klarhed over, fordi det virkelig er fuldstændig uklart for mig, er, hvad hr. Per Dalgaard forstår ved frihed. Der blev talt før om frihed, men på samfundets betingelser. Javel, men hvor snævre er de?

Hr. Per Dalgaard vil formodentlig ikke blande sig i, hvordan folk går klædt, og hvordan de lever sammen i forskellige familieformer og sådan noget; jeg antager, at det må de selv om. Hvordan de arbejder, om de arbejder på en bestemt måde, om de arbejder ude eller inde, må de formentlig også selv om, og om de driver en bestemt type virksomhed eller ej, vil hr. Per Dalgaard formodentlig heller ikke blande sig i. Om de er mere rummelige end andre bysamfund og er i stand til at opfange mennesker, der ellers ville blive stødt ud, tror jeg også han vil synes er fint nok, og om de vil være medlemmer af folkekirken eller ej, må de formentlig også fuldstændig selv om.

Men hvis man kører normaliteten for stramt, risikerer man at putte alle i den samme bås, og jeg vil igen spørge hr. Per Dalgaard: Hvad er det, de ikke må? Hvis vi nu holder hashhandelen ude af diskussionen, hvad er det så, de ikke må, men som de gør i dag, og som gør hr. Per Dalgaard så edderspændt rasende?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hr. Per Kaalund kan jeg ikke få øje på lige nu. Det er trist, men vi venter lidt med ham.

Til fru Line Barfod, og det er måske også et svar til hr. Poul Qvist Jørgensen, vedrørende

christianitterne og normalitet: For mig at se behøver en normal funktion ikke være en ensretning. En normal funktion, en normal ageren efter samfundets regler handler jo om, at folk kan leve, som de vil, hvis de overholder samfundets regler og ikke skader hinanden eller for så vidt miljøet, men også i hvert fald til en vis grad må erkende, at den levestandard, de kan opnå ved deres givetvis meget alternative leveform, må de selv på en eller anden måde forsøge at opretholde.

Der er ikke noget med snævre rammer, og jeg vil ikke sige, hvilken form for virksomhed de må have, hvordan de skal gå klædt, hvor de skal bo, hvem de skal bo sammen med og være gift med, og hvad ved jeg. Overhovedet ikke. Der skal være frie rammer, men det skal være på samfundets lovlige grundlag, og det er jo det, der er problemet med christianitterne. Christiania er jo et sted, som tiltrækker kriminelle elementer. Det kan vi jo ikke benægte, det må vi erkende.

Hr. Villy Søvndal spurgte, om jeg kunne dokumentere, at der findes andet end hash derude. Jeg er overbevist om, at selv om jeg havde en liste over tidligere politirapporter og med information om, hvad politiet havde fundet derude, når de havde lavet razziaer, ville det ikke være nok for hr. Villy Søvndal. Men hr. Villy Søvndal ved jo udmærket, at hver eneste gang, politiet laver razzia derude, finder de kilovis af hash, sikkert også nogle gram hårde stoffer, våben og mange penge, og det er selvfølgelig noget, som tiltrækker kriminalitet, bl.a. rockerrelaterede typer.

Det, at der er et sted i København, i Danmarks hovedstad, hvor hashen er så frit tilgængelig, gør, at besøgende, som ellers ikke kunne drømme om at ryge hash, måske kan komme ud for, at når det er så nemt at få fat i, kommer de uforvarende til at prøve det. Det er ikke noget vi skal fremme, synes jeg, og jeg er helt overbevist om, at når vi fjerner Pusher Street, vil den mængde hash, der ryges i Danmark, faldе. Det er jeg ikke et sekund i tvivl om.

Til hr. Poul Qvist Jørgensen med hensyn til normalisering og lovliggørelse: Det ender jo efterhånden i en ret filosofisk debat. En normalisering inden for de vide rammer, jeg synes vi har i samfundet i dag, eller en lovliggørelse – ja, det er jo netop det, der ligger i ordet. Det er en lovliggørelse hen imod mod en normalisering i det samfund, som jeg synes har vide rammer, så jeg

kan egentlig ikke se, at der er et modsætningsforhold mellem det ene og det andet.

Kl. 16.30

Nu er hr. Per Kaalund kommet tilbage, og så kan jeg svare på hr. Per Kaalunds spørgsmål med hensyn til 2002-vedtagelsen og den aktuelle vedtagelse. Hvis jeg kom til at sige, at 2002-vedtagelsen ikke er noget, Socialdemokratiet går ind for, var det selvfølgelig en fejl. Det, jeg mente, var, at det undrer mig meget, at Socialdemokratiet ikke kan acceptere den foreliggende vedtagelse. Jeg er udmærket klar over, at den, der blev vedtaget i 2002, står de selvfølgelig ved, ingen tvivl om det.

(Kort bemærkning):

Line Barfod (EL):

Som jeg forstår hr. Per Dalgaard's svar på vores spørgsmål fra forskellige indfaldsvinkler om, hvad det er, hr. Per Dalgaard vil have normaliseret, er hr. Per Dalgaard's udgangspunkt, at folk på Christiania må leve, som de vil, hvis de ikke skader andre og ikke skader miljøet. De må være lige så alternative, som de har lyst til i boform, i virksomhed, i levemåde osv.

Hr. Per Dalgaard's eneste problem er, at nogle begår kriminalitet på Christiania. Det sker også i andre boligområder. Her i foråret blev der fundet store mængder hash i Hellerup, så Hellerup har åbenbart tiltrukket kriminelle elementer, og Hellerup er også en del af hovedstaden. Skal vi så også have en stor debat i Folketinget og begynde at sætte politiet ind for at normalisere Hellerup?

Hvad er det, der gør, at lige præcis området Christiania skal normaliseres? Og hvad er det, den normalisering går ud på, når det ikke er alle de øvrige ting på Christiania?

(Kort bemærkning):

Jann Sjursen (KD):

I sin ordførertale sagde hr. Per Dalgaard noget, som jeg måske synes kan være interessant, også set i lyset af de mange spørgsmål, som hr. Per Dalgaard har fået.

Hr. Per Dalgaard sagde, at der er sket noget radikalt siden regeringsskiftet i spørgsmålet om Christiania, og det vi jeg egentlig godt anholde over for Dansk Folkeparti og hr. Per Dalgaard: Hvad er egentlig det radikale, der er sket på Christiania siden regeringsskiftet? Er alt stort set ikke ved det gamle, når det kommer til stykket? Skulle det systemskifte, som blev tilvejebragt

ved valget, ikke netop sikre, at der for alvor skete noget, så vi kunne få afviklet Christiania?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Fru Line Barfod spørger, hvad det er, jeg synes er så galt, når folk får lov til at leve, som de vil på Christiania. Jamen christianitterne har jo ikke overholdt det, der blev vedtaget i 1989. De har ikke overholdt bygningsregulativet, og de har ikke stoppet kriminaliteten og hashhandelen.

Så er der yderligere et kraftigt element og aspekt i hele sagen, nemlig naboerne. Naboerne derude føler sig voldsomt generet af den trafik, der er til området i forbindelse med køb af den hash, som er så let tilgængelig derude. Der er en voldsom biltrafik derude, og de hårde stoffer, som christianitterne måske i et vist omfang har fået fjernet fra selve Christianiaområdet, er nu kommet ud i nabogaderne, og det generer naboerne voldsomt.

Helt overordnet tiltrækker et stort område som Christiania, hvor der er den kriminalitet, der nu engang er, andre kriminelle elementer, og det er til skade for naboerne og til skade for Københavns omdømme. Nogle taler meget om, at det er en stor turistattraktion, men jeg gad altså vide, hvor mange turister der kommer anden gang, når de har set, hvad det egentlig er for noget derude. Jeg er fuldstændig enig med forsvarsministeren i, at meget af det er noget forfærdeligt noget, som egentlig hører hjemme på en losseplads.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det var ikke den sidste sætning, jeg reagerede på. Den vil jeg lade stå helt for sig selv.

Vedrørende bygningerne har vi faktisk spurgt gang på gang, også i forbindelse med de samtaler, vi havde inden den 6. maj med forsvarsministeren, og det står faktisk også på tryk i redegørelsen fra den 6. maj, så vidt jeg husker. Det går langsomt, men det, der skal renoveres, og det, der skal fjernes osv., er blevet fjernet, så der er ikke noget at komme efter for hr. Dalgaard.

Kl. 16.35

Med hensyn til trafikplanerne ligger der et fint, velgennearbejdet forslag til, hvordan man kan løse i hvert fald væsentlige dele af parkeringsproblemerne. Ikke uvæsentlige dele af forslaget er faktisk ført ud i livet med skråparkering og sideparkering osv., og forholdene er bragt i en bedre orden, end de har været tidlige-

re. Man har ikke fulgt christianitternes eget forslag til, hvordan problemerne kunne løses i sin fulde udstrækning, men sagen ligger altså i Københavns Kommune og ikke hos christianitterne, så heller ikke på det punkt er der noget at komme efter for hr. Dalgaard.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg synes altså, der i høj grad er noget at komme efter med hensyn til Christiania, og jeg synes, at en af de positive ting er, set med Kristendemokraternes øjne, at vi fik et regeringsskifte ved sidste valg. Ellers er der mange andre ting, vi ikke er vildt begejstrede for, og hvor der burde være et flertal for, at der for alvor skete noget.

Så synes jeg, det kan være relevant at spørge hr. Per Dalgaard, som siger i sin ordførertale, at der er sket noget radikalt på området siden regeringsskiftet: Hvad er det, der er sket? Er det i virkeligheden ikke stærkt utilfredsstillende, at der heller ikke efter den sidste forespørgselsdebatt, Folketinget havde, er sket noget for at komme kriminaliteten på Christiania til livs og i virkeligheden få afviklet den såkaldte fristad?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Til hr. Poul Qvist Jørgensen angående bygningerne: De informationer, jeg har med hensyn til hvordan bygningsreglerne bliver overholdt, svarer ikke til hr. Poul Qvist Jørgensens opfattelse. Det er i hvert fald ikke det, jeg har læst mig frem til i de rapporter, der er kommet fra Forsvarsministeriet – som måske har fået dem et andet sted fra, det ved jeg ikke – med hensyn til opmåling af bygningerne og hvor mange ekstra tilføjelser, tilbygninger og ændringer osv., der er lavet. Jeg ved godt, at der er fjernet et par sommerhuse, som var placeret voldsomt ulovligt, men det er vist også det eneste. Der er stadig mange andre bygninger, der ikke er lovligt placeret.

Med hensyn til de trafikale problemer kan jeg ikke lade være med at læse lidt op fra noget, jeg har fået fra en beboerforening. De ser voldsomt frem til, at Christiania bliver lovliggjort, for de oplever en daglig forringelse og forræelse af deres nærmiljø, bl.a. fordi de hårde stoffer nu er kommet ud på hjørnet af Burmeistergade og Prinsessegade til stor ulempe for naboerne til Christiania og deres børn. Det er det, man har fået ud af at ville bevare Christiania i sin nuværende form og blot fjerne hashhandelen. De hårde stoffer er rykket ud til naboerne.

Til hr. Jann Sjursen vedrørende de radikale ændringer: Der er ikke sket radikale ændringer på Christiania efter regeringsskiftet. Det, jeg mente, var, at der er sket nogle radikale ændringer af regeringens opfattelse af, hvad der kan ske, og hvad der kan gennemføres, og det er den radikale ændring, der nu giver sig udslag i, at en ændret Christianialov helt klart vil stadfæste, forklare og informere om, hvad der egentlig skal ske med området derude, nemlig en overflytning til et nyt Christiania. Lad os bare kalde det det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det var meget godt, der var de mange korte bemærkninger, for de gav mig anledning til at gå uden for Folketingssalen og på baggrund af debatten kigge på det, der står over indgangsdøren. Det er jo, som de fleste nok kan huske, et citat fra Jyske Lov fra 1241, den første sætning: »Med lov skal land bygges«. Jeg synes sådan set, det er et meget godt citat.

Hr. Per Dalgaard har nærlæst forespørgslen og SF's udtryk om, hvad regeringen forestiller sig med Christianias normalisering set i lyset af dens tanker om frihed. Det har jeg såmænd ikke funderet så meget over, før hr. Per Dalgaard gjorde det, men det betød, at jeg skrottede den skrevne tale, jeg undtagelsesvis har siddet og lavet i formiddag, og kradsede et par stikord ned i stedet for. Jeg synes nemlig, det var nogle gode betragtninger, hr. Per Dalgaard havde.

Kl. 16.40

Vi Konservative er jo meget store tilhængere af frihed, ingen tvivl om det, og det er det andet regeringsparti også, ved jeg; der er heller ingen tvivl om det. Men det er frihed under ansvar over for det samfund, som man er en del af. Det er ikke frihed til bare at gøre, hvad man selv har lov til eller har lyst til, uanset hensynet til alle andre.

Derfor er det altså, at vi Konservative og jeg selv godt vil bekæmpe friheden til at stjæle og besætte; vi vil godt bekæmpe friheden til at sælge ulovlige stoffer; vi vil godt bekæmpe friheden til at ødelægge unge; vi vil godt bekæmpe friheden til at bryde loven; vi vil godt bekæmpe friheden til at opføre bygninger ulovligt på fredede områder; vi vil godt bekæmpe friheden til at overtræde lokalplaner, og vi vil godt bekæmpe friheden til at kaste sten efter politibetjente,

når man har lyst til det. Alt dette har gennem ufatteligt mange år været en jævnlig del af den normale opførsel for et antal beboere på Christiania, og hvis det er den frihed, som SF forsvarer, siger jeg: Velbekomme!

Men samtidig vil jeg godt tilføje, at alle, der vil leve op til frihed under ansvar, altså de, der vil følge landets love, og som vil arbejde med på at sikre, at Christiania bliver en attraktiv, åben og lovlig bydel i København, et rekreativt åndehul og en bydel, der kan bevare et særpræg – alle de kan få lov til at fortsætte med at bo på Christiania. Men de, der ikke vil det, de, der vil leve, som store dele af christianitterne har gjort gennem tiderne, og har gjort brug af alle de friheder, som jeg sagde før, at jeg ville bekæmpe – de må tage konsekvensen af egne handlinger, egne valg og egne ulovligheder, og dem bliver der ikke plads til. Mere vil jeg ikke sige.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre støtter, at christianiternes beboelse af området gøres lovlig i forlængelse af Christianialoven fra 1989.

Vi lægger vægt på, at rammeaftalen mellem Forsvarsministeriet og Christiania, som gælder frem til 1. juli 2004, overholdes af begge parter. Rammeaftalen pålægger som bekendt Christiania at betale for forbrug af el, vand, renovation m.v., en vedligeholdelsespligt for arealet og bygningerne samt pligt til at skaffe bevillinger til stedets værtshuse. Til gengæld anerkender staten beboernes brugsret til bygninger og areal. Samtidig udstyrer loven forsvarsministeren med temmelig vide beføjelser med hensyn til at gennemtvinge eksempelvis nedrivning eller flytning af ulovlige bebyggelser og lignende.

Det Radikale Venstre ønsker, at Christiania overholder både lov og rammeaftale. Men pointen er, at forsvarsministeren og justitsministeren allerede i dag har ret vidtgående beføjelser til at skride ind over for ulovligheder, som er konstateret på Christiania, og man kan vel sige, at en lovændring vel ikke er relevant, før de beføjelser konstateres som værende utilstrækkelige til løsning af problemer derude. Vi har selv en fornemmelse af, at der også er mange christianitter, der selv ønsker at være med til at stoppe ulovligheder, men at der kan være et problem med ordenshåndhævelsen. Vi finder, at Christiania har en forpligtelse til at bringe ulovligheder til ophør, men ministeren har altså også en forpligtelse til at sikre, at løsning af problemerne sker i dialog med de relevante Christianiaorganer.

Vi venter alle sammen på den redegørelse fra det embedsmandsudvalg, som sidder og arbejder i øjeblikket. Vi finder, at det havde klædt regeringen, at christianitterne var blevet involveret endnu mere i arbejdet, end tilfældet er, så man søgte en dialog i stedet for at rasle med sabeln, og det havde også klædt regeringen og debatten i dag, hvis Folketinget havde haft mulighed for at vurdere den diskussion, som har udspillet sig i medierne om kammeradvokatens vurderinger.

Vi finder, at ulovligheder må stoppes med de midler, som er indeholdt i den eksisterende lovgivning. Hvis beføjelserne i den ikke er tilstrækkelige, er vi selvfølgelig parat til at se på, om der er grundlag for at ændre loven, men indtil nu har regeringen altså ikke påvist eller dokumenteret, at det skulle være tilfældet. Derfor afventer vi regeringens redegørelse, der snart er på gaden, og vi stemmer imod det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremsat sammen med Dansk Folkeparti.

KL 16.45

Line Barfod (EL):

Christiania er jo efterhånden blevet diskuteret mange gange her i Folketinget, og det kunne jo være rart, hvis vi på et tidspunkt fik afklaret, hvordan den juridiske situation egentlig er, og hvilke rettigheder christianitterne har vundet gennem de mange år, der efterhånden er gået.

Hvad med alt det, de har gennemført af forbedringer på området? Hvilke rettigheder har de til det? Har de ret til at få erstatning, hvis regeringen foretager en ekspropriation? Hvad er egentlig det juridiske grundlag, som vi skal diskutere ud fra? Det kunne være rart, hvis vi havde fået det at vide inden debatten i dag. Det kunne have været rart, hvis christianitterne selv kendte grundlaget, og det kunne have været rart, at man havde sørget for, at det juridiske grundlag var afklaret, når man udskriver en idékonkurrence om områdets fremtid.

Men desværre kan vi jo se, at i denne sag som i så mange andre sager spiller regeringen nogle ting ud i pressen og kommer med nogle udmeldinger, men ønsker overhovedet ikke at fremlægge de notater osv., den får udarbejdet. Man kan jo ikke lade være med at overveje: Hvis nu det berømte hemmelige notat fra kammeradvokaten havde vist, at regeringen har fuldstændig ret, og at den kan gøre, hvad der passer den med de flere hundrede mennesker, der bor på Christiania, mon det så ikke var kommet frem i pres-

sen? Man kan jo overveje, om grunden til, at vi ikke kan få lov at se det inden debatten i dag, måske er, at det giver christianitterne medhold.

Vi har ikke kunnet få det at vide inden debatten i dag, men vi kan jo håbe, at når man på et tidspunkt har fået tilpasset notatet, så det passer til regeringens ønsker, kan vi få lov til at se det. Men i hvert fald er det indtryk, der står tilbage i denne sag, at ligesom i sagen om salg af de almene boliger, ligesom i sagen om nordsøolien og i en række andre sager, ønsker regeringen at hemmeligholde oplysningerne.

Nøjagtig ligesom man har indført regler om hemmelig retspleje, ønsker man altså også størst mulig hemmelighed om folkestyret. Man har gennemført en lang række tiltag for at nedlægge først statslige råd og nævn og nu kommunale råd og nævn og i det hele taget indskrænke demokratiet, ligesom man er kommet med en lang række tiltag, der skal medføre ensretning, tvang, straf og forbud. Man kunne næsten tro, at regeringen ønsker at vende tilbage til enevældens tid med alt det, den laver med forbud, ensretning og hemmeligholdelse.

Vi synes også, det er mærkeligt med det nysprog, man forsøger at pakke tingene ind i, når man i regeringens redegørelse skriver, at det mål, man har for Christianiaområdet, er at gøre det til »en levende bydel gennem en blanding af boliger med forskellige boliger og ejerformer: erhverv, serviceerhverv, håndværk, restauranter, cafeer og sociale og kulturelle institutioner og med byrum og pladser, der inviterer til ophold«. Det er jo lige præcis det, Christiania er i dag. Det er det, Christiania rummer, det er en levende bydel med mange forskellige muligheder.

Christiania har en utrolig iværksætterånd, som jo ellers er noget, regeringen hylder. Man har lavet en masse nye spændende kulturtilbud, man har fået en række virksomheder op at stå, man har gennemført en række fysiske forbedringer, og man har lavet et område, som er Danmarks næststørste turistattraktion og dermed sikrer store turistindtægter til Danmark. Samtidig har vi en regering, der i sit nysprog taler om, at der skal være frihed til anderledes livsformer, og at der skal være plads til, at folk lever anderledes. Men når folk gør det, skal der altså alligevel en normalisering til, siger regeringen.

Problemet er jo nok, at regeringen gør, hvad den overhovedet kan for at blande hashhandel og Christiania sammen i modsætning til alle andre steder i samfundet, hvor man behandler det som to adskilte ting. Jeg bor selv på Nørrebro,

og indimellem kommer der jo mange historier i aviserne om alle de ulovlige colaer, der bliver solgt på Nørrebro, og det problem, at nogle butiksejere ikke betaler moms og told og skat osv. Men det medfører jo ikke, at nogle kommer og foreslår, at Nørrebro skal normaliseres.

Vi kunne altså godt tænke os, at vi en dag får en debat, hvor vi diskuterer Christiania for sig og hashhandel for sig, og så ligger der jo et forslag fra Enhedslistens side om, at vi får et kontrolleret salg af hash, i stedet for at det er de kriminelle, der sidder på hashhandelen, for det er vi helt enige i er et problem. Den diskussion kan man jo gå ind i, hvis man virkelig ønsker at diskutere frihed fra Venstres side.

Kl. 16.50

Man kunne også spørge, om vi skal til at indføre kollektiv straf på andre områder, som man åbenbart vil gøre over for christianitterne. Jeg kan forstå, at noget af det, man er utilfreds med, ikke kun er kriminaliteten, men udseendet af bygningerne, som man synes ser rædselsfulde ud. Det kan smagsdommere jo have forskellige meninger om. Hvis vi tager noget af det, A.P. Møller-koncernen har bygget rundtom, har der jo også været stor debat, og for nylig så vi, at A.P. Møller-koncernen blev afsløret i åbenlys skattesvindel. Men betyder det så, at vi også skal rydde Esplanaden? Nej, tværtimod. Man giver særrettigheder og forærer nordsøliien væk.

Christianitterne forlanger ikke at få særrettigheder eller at få noget, de skal have specielle indtægter af. De ønsker bare at få ret til at leve, som de selv vil, og det burde der være plads til.

Jann Sjørnsen (KD):

Christianialoven fra 1989 har længe været et kæmpeproblem for dette Ting og har i virkeligheden også forhindret den nuværende regering i hurtigere at træde i karakter og gennemføre de holdninger, som den lægger for dagen ved festlige anledninger, også ved forespørgselsdebatten i dag.

Der har typisk været en diskrepans mellem de holdninger, som regeringspartierne lagde for dagen i forbindelse med valgkampen og også i forbindelse med en debat som den i dag, og det, den har kunnet eller villet gøre inden for Christianialovens rammer, fordi de to regeringspartier stod bag den i 1989, da den blev fremsat. Det er en lov, som i virkeligheden gjorde det ulovligt på trods af en højesteretsdom, der sagde, at Christiania var ulovlig, og at den skulle ryddes. Kristeligt Folkeparti, Kristendemokra-

ternes forløber, var dengang imod loven, og i dag finder vi stadig, at det var en fatal fejl, Folketinget begik, dengang man gennemførte denne lovgivning.

Vi må selvfølgelig konstatere, at Venstre og De Konservative, som i dag er i regeringsposition, nu er på vej til at tage skeen i den anden hånd. Det er især den åbenlyse hashhandel i Pusher Street, regeringen fokuserer meget på. Det gjorde statsministeren også i sin indledende tale, og den handel vil vi fra Kristendemokraternes side selvfølgelig også gerne have bragt til ophør og hellere i dag end i morgen.

Jeg vil også godt understrege, at der er andre ting, som jeg synes falder i hvert fald os for brystet, når man taler om Christiania. Mange borgere har ved at flytte til Christiania i virkeligheden erhvervet sig nogle grunde, som ingen andre vil kunne betale, fordi de simpelt hen ikke har økonomisk mulighed for det på grund af den attraktive beliggenhed, som Christiania rent faktisk har. Sidst, men ikke mindst, vil jeg også pege på de mange sociale problemer, der er og har været i relation til Christiania, ikke kun på selve Christianias område, men også i Christianias nærområde.

Kristendemokraternes holdning er fortsat, at Christiania helt skal afvikles, og at der er brug for at udarbejde en samlet handlingsplan for området. Planen skal selvfølgelig anviser, hvordan området skal anvendes, og vi mener, at det fortrinsvis skal være til rekreative formål. Men man skal selvfølgelig også se på de genhusningsproblemer, der vil opstå, hvis man rydder Christiania, og om der skal ske en hel eller delvis genhusning af de beboere, som bor der nu.

Der er gået 2 år siden regeringsskiftet, som bragte et nyt, borgerligt flertal til regeringsmagten. Dette gav mulighed for, at der skulle ske forandringer på området, men som jeg sagde tidligere, har det hidtil mest været i retorikken, de forandringer har været at spore. Men tonen er blevet kendeligt skærpet, som vi også har hørt i dag fra både statsministeren og forsvarsministerens side og fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis ordførere, og det vil vi godt kvittere for.

Da der sidst var forespørgselsdebat om Christiania her i Folketinget, undlod vi at stemme til det forslag til vedtagelse, der dengang blev fremsat og vedtaget af regeringspartierne og Dansk Folkeparti sammen med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Nu må vi konstatere, at selv det, at man pinder vedtagelsesforsla-

get fra dengang endnu mere ud i et nyt, giver problemer for Socialdemokratiet og specielt for De Radikale, og det forstår jeg ikke helt. Men det må de jo selvfølgelig selv forholde sig til, det er ikke mit problem at skulle forsvare det eller forklare det.

Kl. 16.55

Men vi ser selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som i dag er fremsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som en forlængelse af det tidligere forslag. Og selv om jeg altså klart kvitterer for og også tror på, at nu kommer der til at ske noget, så vil vi fra Kristendemokraternes side fastholde vores stemmeafgivning fra sidste gang, nemlig at undlade at stemme til regeringens forslag.

Det er ikke, fordi vi er negative over for det, der sker. Vi ser frem til de forhandlinger, der må komme i foråret, og jeg vil bestemt heller ikke afvise – selv om der kan være en lidt forskellig forhistorie til hele diskussionen om Christiania og ikke mindst, hvordan man forholder sig til Christianialovgivningen, som blev vedtaget i 1989 – at vi vil kunne finde sammen.

Hvis vi finder sammen med nogen, vil det i hvert fald være med regeringspartierne og Dansk Folkeparti og bestemt ikke med den øvrige del af Folketingets partier, og da slet ikke efter den debat, der har været her i dag, hvor jeg sådan set er fuldstændig enig i den karakteristik, som regeringspartierne og også Dansk Folkeparti for den sags skyld har givet ikke mindst af Socialdemokraternes holdning, nemlig at den er slap i forhold til den retsprofil, man i øvrigt ønsker at håndhæve generelt i samfundet.

Det er utåleligt, at et samfund vælger at se igennem fingre med så åbenbare ulovligheder, som foregår på Christiania, ikke kun hashhandelen, men også de menneskelige tragedier, der er fulgt i kølvandet på Christiania, sådan som vi ser det, selv om der bestemt også kan findes noget positivt at sige om det, der er sket på Christiania. Det vil jeg ikke negligere, det er der selvfølgelig altid i forskellige sager, men generelt er det vores opfattelse, at det sociale eksperiment, som Christiania engang blev udråbt til at være, har været et decideret fejleksperiment.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg vil gerne takke for debatten og skal kort runde den af.

Naturligvis vil jeg først rette en tak til ordførerne fra K, V, Dansk Folkeparti og i sandhed også til hr. Jann Sjørnsen for hans sidste indlæg,

som efter min mening fuldstændig flugter den linje, regeringen sammen med Dansk Folkeparti og forhåbentlig også flere partier vil gennemføre.

Det ligger fast, at på et tidspunkt, når Københavns politidirektør finder det opportunt og har ressourcerne, bliver Pusher Streets boder fjernet. Det er det, der står i vedtagelsen. Vi har udtrykt os skarpere og skarpere, fra vi havde debatten for et års tid siden med nr. V 37. Så kom regeringens redegørelse den 20. maj, R 12, hvor vi helt klart har skildret kriminaliteten, det ulovlige byggeri, vi har konstateret, og vi har redegjort for, hvad vores tanker er med det, og det er en fuldstændig normalisering.

Vi anfører, at dette område er unikt som åndehul, det har landets vigtigste fortidsminder, voldanlæg, forland og bastioner, det har et potentiale som rekreativt område. Vi skylder hele Christianshavn at få det område derude normaliseret, så de beboere, der bor omkring Christiania, kan være tjent med at bo der. Det er linjen.

Må jeg så endnu en gang sige til advokat, undskyld til fru Line Barfod, men det var ikke en tilfældighed, at jeg sagde advokat: Jeg har altså bestræbt mig på at forklare problematikken om kammeradvokatens notat. Jeg gentager: Det er til brug for regeringens interne overvejelser og lovgivningsprocessen, det er ikke set nogen sinde heller ikke i den tidligere regerings tid, at disse notater udleveres.

Jeg kan garantere fru Barfod, at når regeringen kommer med sin ændring til Christianialoven, så er der selvfølgelig helt sikkert forklaringer, der illustrerer de juridiske problemstillinger, der måtte være. Men vi har lov at foretage vore egne overvejelser internt i regeringen uden at skulle blæse interne notater ud i offentligheden. Så enkelt er det.

Vi har udstrakt vores service til at give christianiternes advokaters indlæg en kommentar, når nu kammeradvokaten i løbet af en 14 dages tid er klar med det.

Tak for debatten. Jeg glæder mig over at spore et klart flertal for at gennemføre den normalisering af området, som vi langt om længe nu har et politisk flertal for. Det er jo rigtigt, som hr. Jann Sjørnsen sagde, at det jo ikke bare er hash, det er også anden kriminalitet og de skæbner, der kommer ud af det. Man kan ikke passivt se en sådan koncentration af ulykker samle sig midt i Københavns hjerte. Derfor skal det ændres, og det kan christianitterne lige så godt gøre sig klart.

Kl. 17.00

Hvis jeg var christianit, så ville jeg tage imod de opfordringer, der er kommet fra Christianiaudvalget, til at komme med nogle synspunkter, for når man læser idékataloget, opfordringen til at komme med ideer, så vil man jo også se, at der netop er taget hensyn til, at noget af det, der ligger derude i dag, måske kan falde ind i en naturlig, normal udvikling af området.

Hvorfor kommer christianitterne ikke og siger, at de vil foreslå sådan og sådan? Døren står åben.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald som ordfører i anden runde. Har jeg forstået det rigtigt?

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil så godt runde den forespørgsel, vi har stillet, af med et par betragtninger.

Den ene er, at det er jo en kendt sag, at når man skal noget voldsomt, så er man nødt til at etablere et fjendebillede, der er stærkt nok til at bære det voldsomme igennem. Jeg synes da, det må være dybt bekymrende for alle, der er optaget af denne her debat, at høre ord som »en stenkastende flok, hvoraf halvdelen sælger hash, der består af kriminelle elementer, der bor på en losseplads, hvor der i øvrigt er rædselsfuldt«. Det har bare sådan været nogle af stikordene i den her debat.

Pludselig kan man forstå, hvordan man bygger op til konflikter rundt omkring i verden, ikke? Man er nødt til at skabe et billede, der ikke er rimeligt, det ved alle ordførerne godt tror jeg, men som er så tilstrækkelig hadefuldt til, at man er i stand til at bygge op til noget, som man altså vil sætte igennem.

Det betyder også, at hvis vi havde haft et håb om balance i den her diskussion, et håb om, at man i stedet for den hadske tone ville åbne for en afbalanceret debat, der ikke var enøjet, der ikke var konfrontatorisk, der gav kredit for det positive, så bevæger vi os dybt beskæmmet ud af Folketingssalen her efter i dag.

Ikke et ord fra nogen af de borgerlige ordførere om rummeligheden i forhold til mennesker, der er derude med massive sociale problemer, som ikke kan rummes andre steder i byen, som lever et liv, og som bliver støttet af nogle folk, der er optaget af i ordets egentlige forstand at tage sig af deres næste.

Ikke et ord om mangfoldighed i livsformer og boformer, om børneliv, kultur, nærhed osv., som også er en del af Christiania; ikke engang det kan man give i en debat som i dag.

Ikke et ord om den byfornyelse, som har forskønnet området dramatisk i de sidste 20 år, hvor mennesker personlig har investeret kroner for at istandsætte huse, for at istandsætte infrastrukturen på området. Gad vidst, om grunden til, at kammeradvokatens notat ikke kommer frem, ikke er, at han påpeger det selvfølgelig, at de forbedringer, som mennesker har lavet på huse og på fysiske anlæg, er nogle, de har en ejendomsret til. Jeg er helt overbevist om, at selvfølgelig skriver han det, for det er han nødt til, og det er formentlig grunden til, at regeringen ikke har været interesseret i at få den offentliggjort inden debatten i dag.

Ikke et ord om Danmarks næststørste turistattraktion, som folk valfarter til og kommer begejstrede tilbage fra, selv folk fra Jylland. Jeg tror, at Venstrevælgerforeninger fra Jylland, der har taget en tur til København og ud at besøge Christiania, synes, at de er kommet beriget tilbage.

Jeg vil bare sige som min afslutning, at det, vi kan konstatere, er, at der er et flertal bag regeringens konfrontationskurs. Det kan vi som mindretal, de partier, der vil stemme imod vedtagelsen, altså De Radikale, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, selvfølgelig ikke stille noget op imod.

Jeg tror, regeringen skal puste sig meget op i forestillingen om, at det her lykkes. Dels tror jeg, man skal være opmærksom på, at der er en masse besværlig jura om ejendomsretten til forbedringerne på Christiania, og det tror jeg som sagt er grunden til at man ikke har villet offentliggøre kammeradvokatens notat, dels er der en masse politik i det her, nemlig at det jo langtfra er givet, at det politiske flertal, der i dag er der, også er der om ganske kort tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse finder som tidligere nævnt først sted på tirsdag d. 25. november 2003.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 73:
Forslag til lov om byfornyelse og udvikling af byer.**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 13/11 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

**6) Første behandling af lovforslag nr. L 74:
Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber, lov om individuel boligstøtte, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og forskellige andre love. (Konsekvensændringer som følge af lov om byfornyelse og udvikling af byer).**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 13/11 2003).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 17.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Men nu kan jeg se, vi har et problem. Vi mangler en minister i salen i øjeblikket. Det er først nu, jeg konstaterer dette. Er der nogen? Det er et problem. Hvor har vi boligministeren henne? Så kunne man lade forsvarsministeren lige dække salen et øjeblik, indtil man får undersøgt, om boligministeren er på vej hertil. Det tror jeg vi gør for at være lidt fleksible. Det tror jeg alle viser forståelse for.

Forhandlingen om de to lovforslag er som sagt åbnet, og det er hr. Ulrik Kragh. Så nu må ministeren se at sætte sig ind i det. Værsgo hr. Ulrik Kragh.

Ulrik Kragh (V):

Der er al mulig grund til at ønske den fungerende, konstituerede økonomi- og erhvervsminister tillykke med byfornylsesreformforslaget, som vi behandler med de to lovforslag, vi har til behandling her. Den reform, vi har sat i gang, er god, og den er god, fordi den forfølger fire temaer, som gør loven bedre.

For det første giver lovforslagene væsentlige forenklinger for brugerne af loven. Det får den konsekvens, at de arkitekter og rådgivere, der sidder hos ejendomsjerne, rådgivningssekska-

berne, arkitekterne og kommunerne kan bruge deres ressourcer til at lave gode boligtekniske løsninger frem for at tumle med kompliceret byfornylseslovgivning.

For det andet giver lovforslagene en bedre ligestilling mellem lejerne. Det betyder, lejerne får ens vilkår, uanset om deres lejlighed renoveres efter den almindelige lejelovgivnings regler eller efter byfornylseslovgivningens regler. Det bliver altså nemmere at gennemskue ens rettigheder, for nu bliver de ens.

For det tredje skaber lovforslagene bedre rammer for samspillet mellem det offentlige og det private, således at skattekronerne trækker flere private investeringer med i spil. Dermed fastholdes aktivitetsniveauet i byfornylsesreformen, til trods for at der bruges færre offentlige midler.

For det fjerde giver lovforslagene mulighed for kommunal vurdering af eventuelle behov for indfasningsstøtte for at fremme byfornyelsen. Der vil altså blive et større kommunalt incitament til at prioritere den statsligt tildelte støtte, hvorved vi får mere renovering for skattekronerne.

Jeg har bemærket, at der fra dele af oppositionen er lagt op til bekymring for lejernes vilkår efter gennemførelse af byfornylsesreformen. Denne bekymring er helt ubegrundet.

Som Venstre lovede i valgkampen, vil vi, så længe boligmarkedet ikke er i balance, sikre lejerne imod ubegrundede huslejestigninger. Denne sikring findes i lejeloven og boligreguleringsloven, og den bliver ikke rørt som følge af byfornylsesreformen. Tværtimod laver vi en ligestilling, så lejerne i ejendomme, der byfornyles, ligestilles med lejere i ejendomme, der renoveres uden offentlig støtte. Huslejestigninger efter renovering bliver ikke større, end de ville være blevet efter den almindelige lejelovgivning. Lejernes indflydelse på omfanget og gennemførelsen af renoveringen kommer til at følge lejelovgivningen. Reglerne for, hvor meget huslejen må stige, før der skal tilbydes genhusning, kommer til at følge lejeloven.

Alt i alt forenklinger i lovgivningen og i tilskudsjunglen, således at der skabes større sammenhæng i vilkårene for lejerne, uanset hvilken model der renoveres efter. Her synes jeg også, det er relevant at medtage den betragtning, at 80 pct. af det, der renoveres, renoveres uden for byfornylseslovgivningen.

Jeg vil afslutningsvis bemærke, at så stor en reform og så fyldige lovforslag, som vi her be-